

DE

ULTIMO JUDICIO,

ET DE

Babylonia Destructa:

ITA

Quod omnia, quae in Apocalypsi praedicta sunt,
hodie impleta sint.

EX

Auditis & Visis.

L O N D I N I :

MDCCLVIII.

1000

1000

1000

1000

1000

1601/565

+

D E

ULTIMO JUDICIO,

E T

Babylonia Destrueta:

Quod Interitus Mundi non intellectus sit per
diem Ultimi Judicii.

1. **Q**UI non noverunt sensum spirituales Verbi, non aliud intellexerunt, quam quod die Ultimi Judicii interitura sint omnia quae in Mundo coram oculis apparent, nam dicitur, quod tunc peritum Coelum cum terra, & quod Deus novum Coelum & novam Terram creaturus: in hac opinione etiam se confirmaverunt per id quod dicitur quod omnes tunc e sepulchris ascensuri sint, & quod tunc separandi sint boni a malis, & sic porro: sed ita dicitur in sensu literae Verbi, quia sensus literae Verbi est naturalis & in ultimo Ordinis Divini, ubi omnia & singula sensum spirituales in se continent; quapropter qui Verbum solum secundum sensum literae comprehendit, is ferri potest in varias opiniones, ut quoque factum est in Orbe Christiano, ubi inde tot Haereses sunt, & unaquavis confirmatur ex Verbo. Sed quia nemo adhuc noverat, quod omnibus & singulis Verbi insit sensus spiritualis, ne quidem quid sensus spiritualis, ideo ignoscendi sunt, qui hanc opinionem de Ultimo Judicio captaverunt; at usque nunc sciant, quod non Coelum coram oculis aspectabile perituum sit, neque

Terra habitabilis, sed quod utrumque permanfurum fit; & quod per Novum Coelum & Novam Terram intellecta fit Nova Ecclesia, tam in Coelis quam in Terris: Nova Ecclesia in Coelis dicitur, quia ibi aequae Ecclesia est prout in Terris; ibi namque aequae est Verbum, & aequae sunt Praedicationes, & similis Cultus Divinus sicut in terris; sed cum differentia, quod ibi omnia sunt in perfectiori statu, quia ibi non sunt in Mundo naturali sed in spirituali; inde omnes ibi sunt spirituales homines, & non naturales sicut fuerunt in Mundo. Quod ita sit, videatur in Opere de Coelo; & in specie ibi de Conjunctione Coeli cum homine per Verbum, n: 303 ad 310: & de Cultu Divino in Coelo, n: 221 ad 227, actum est.

2. Loca in Verbo, ubi dicitur de Interitu Coeli & Terrae, sunt sequentia, “*Attellite in Coelum oculos vestros, & intuemini in terram deorsum; Celi velut fumus interituri sunt, & Terra ut pannus veteratura,*” Esai: LI: 6. “*Ece Ego creatus sum Coelos novos, & Terram novam; nec commemorabuntur priora,*” Esai: LXV: 17. “*Coelos novos & Terram novam facturus sum,*” Esai: LXVI: 22. “*Stellae Caeli ceciderunt in terram, & Coelum abscissit sicut liber qui convolvitur,*” Apoc: VI: 13. 14. “*Vidi thronum magnum, & Quendam insidentem, a cuius aspectu fugit Terra & Coelum, quorum locus non invenitus est,*” Apoc: XX: 11. “*Vidi Coelum novum & Terram novam, primum Coelum & prima Terra abierat,*” Apoc: XXI: 1. In his locis per novum Coelum non intelligitur Coelum coram oculis nostris aspecabile, sed ipsum Coelum, ubi Humanum genus collectum est; ex omni enim Genere humano, usque ab inchoatione Ecclesiae Christianae, collectum est Coelum, sed qui ibi fuerunt non fuerunt Angeli, verum Spiritus ex varia religione; hoc Coelum intelligitur per Primum Coelum quod perituum: sed quomodo cum his se habet, in sequentibus in specie dicitur; hic solum id memoratur, ut sciatur quid per Primum Coelum quod perituum, intelligitur. Quisque etiam qui ex ratione aliqua illustrata cogitat, percipere potest, quod non Coelum sidereum, tam immensum Firmamentum Creationis, intellectum sit, sed quod Coelum in spirituali sensu ubi Angeli & Spiritus.

3. Quod per Novam Terram intelligatur Nova Ecclesia in terris, haecenus ignotum fuit, quoniam unumquodque per Terram in Verbo intellexerat terram, cum tamen per illam intelligitur Ecclesia; in sensu naturali terra est terra, sed in sensu spirituali est Ecclesia, causa est, qui illi, qui in spirituali sensu sunt, hoc est, qui spirituales sunt prout sunt Angeli, cum nominatur terra in Verbo, non intelligunt ipsam terram, sed gentem quae ibi, & ejus Divinum cultum, inde est quod per Terram significetur Ecclesia; quod ita sit videatur in Arcanis coelestibus infra (a). Unum alterumve locum ex Verbo velim adducere, ex quibus comprehendere aliquatenus potest, quod per Terram significetur Ecclesia. “*Cataractae ab alio apertae sunt, & concussa sunt fundamenta terrae; confringendo confracta est terra; commovendo commota est terra; nutando nutat terra sicut ebrius; vacillat sicut iugurium; & gravis super illam praevaricatio ejus,*” Esai: XXIV: 18. 19. 20. “*Rarum redam hominem prae auro puro; propterea commovebo Coelum, & commovebitur terra e loco suo,*

in

ET BABYLONIA DESTRUCTA.

5

in die excandescencie ire Jebocæ," Esai: xlii: 12. 13. "Coram Ipso commota est terra; contremuerunt celi, sol & luna attriti sunt, & stelle contraxerunt splendorem suum," Joel: ii: 10. "Concussa & commota est terra, & fundamenta montium trepidarunt, & concussa sunt," Psalm: xviii: 7. 8: & in pluribus aliis locis.

4. Per Creare etiam in sensu spirituali Verbi significatur formare, instaurare, & regenerare, ita per creare Novum Caelum & Novam Terram significatur instaurare Novam Ecclesiam in Caelo & in Terra; ut constare potest ex his locis, "Populus, qui creabitur, laudabit Jāb," Psalm: cii: 19. "Emititis spiritum, creantur, & renovas facies terræ," Psalm: civ: 30. "Sic dixit Jehocab, Creator tuus Jacob, Formator tuus Israel, nam redemi te, & vocavi nomine tuo, Mibi tu; omnem vocatum a Nomine Tuo, & in gloriam meam creavi, formavi eum, etiamque feci eum," Esai: xliiii: 1. 7: præter alibi; inde est, quod nova Creatio hominis sit reformatio ejus, quoniam novus sit, nempe ex naturali spiritualis; & inde est quod nova creatura sit homo reformatus (b).

5. De Sensu spirituali Verbi, videatur in Opusculo de Equo Albo, de quo in Apocalypsi.

Ex ARCANIS COELESTIBUS (a) Quod per Terram in Verbo significetur Regnum Domini & Ecclesia, n: 662. 1066. 1067. 1262. 1413. 1607. 2928. 3355. 4447. 4535. 5577. 8011. 9325. 9643. Ex causa imprimis, quia per terram intelligitur terra Canaan, & ibi fuerat Ecclesia ab Antiquissimis temporibus; inde quoque est quod Caelum dicatur coelestis Canaan, n: 567. 3686. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136. 6516. 9325. 9327. Et quia in spirituali sensu per terram intelligitur Gens quæ ibi, & ejus Cultus, n: 1262. Quod inde terra significet varia, quæ sunt Ecclesiæ, n: 620. 636. 1067. 2571. 3368. 3379. 3404. 8732. Populus terræ quod sint qui ab Ecclesia spirituali, n: 2928. Terræ motus quod sit mutatio status Ecclesiæ, n: 3355. Quod Novum coelum & nova terra significet Ecclesiam, n: 1733. 1850. 2117. 2118. 3355. 4535. 10373.

Quod Antiquissima Ecclesia, quæ fuit ante diluvium, & Antiqua Ecclesia quæ fuit post diluvium, fuerint in terra Canane, n: 567. 3686. 4447. 4454. 4516. 4517. 5136. 6516. 9327. Quod tunc omnia loca ibi facta sint repræsentativa talium quæ in Regno Domini & Ecclesia, n: 1505. 3686. 4447. 5136. Quod ideo Abraham illuc ire iussus sit, quoniam apud posteros ejus ex Jacobo Ecclesia repræsentativa institueretur, ac Verbum conferberetur, cujus sensus ultimus constaret ex repræsentativis & significativis quæ ibi, n: 3686. 4447. 5136. 6516. Inde est quod per terram & per terram Cananem significetur Ecclesia, n: 3038. 3481. 3705. 4447. 4517. 5757. 10658.

(b) Quod creare sit e novo creare seu reformare & regenerare, n: 16. 88. 10373. 10634. Quod creare novum Caelum & novam Terram sit instaurare novam Ecclesiam, n: 10373. Quod per creationem Cœli & Terræ in primis Capitibus Geneseos in sensu interno describatur instauratio Ecclesiæ coelestis, quæ fuit Ecclesia Antiquissima, n: 8891. 9942. 10545.

Quod

6 DE ULTIMO JUDICIO

Quod Procreationes Generis Humani in terris nunquam cessaturae sint.

6. **Q**UI de Ultimo Judicio eam fidem ceperunt, quod tunc interitura sint omnia quae in Coelis & in Terris sunt, & quod loco eorum novum Coelum & nova Terra exstitura sint, credunt, quia id ex nexu rerum sequitur, quod Generationes & Procreationes Generis Humani postea cessaturae sint, cogitant enim quod omnia nunc peracta sint, & quod homines in alio statu futuri quam prius : sed quia interitus mundi non intellectus est per diem Ultimi Judicii, ut in precedente Articulo ostensum est, sequitur etiam quod Genus Humanum permanfurum sit, & quod procreationes non cessaturae sint.

7. Quod procreationes Generis Humani in aeternum permanfurae sint, constare potest ex pluribus, quorum aliqua in Opere de Coelo ostensa sunt, imprimis ex his, I. Quod Genus Humanum sit basis, super quo fundatur coelum. II. Quod Genus Humanum sit Seminarium Coeli. III. Quod extentio coeli, quod pro Angelis, tam immensa sit, ut in aeternum non impleri possit. IV. Quod pauci sint respective, ex quibus adhuc Coelum. V. Quod perfectio Coeli crescat secundum pluralitatem. VI. Et quod omne opus Divinum spectet infinitum & aeternum.

9. *Quod Genus Humanum sit basis, super quo fundatur Coelum*, est quia Homo ultimo creatus est, & quod ultimo creatum est, hoc est basis omnium quae praecedunt : Creatio inchoavit a supremis seu intimis, quia ex Divino, & processit ad ultima seu extrema, & tunc primum subsistit : ultimum creationis est Mundus naturalis, & in eo terraqueus Orbis cum omnibus quae super illo. Quando haec peracta sunt, tunc creatus est Homo, & in illum collata sunt omnia Ordinis Divini a primis ad ultima; in intima ejus collata sunt illa quae in primis illius Ordinis sunt, in ultima ejus quae in ultimis; sic ut Homo factus sit Divinus Ordo in forma: inde est, quod omnia quae in homine & apud hominem sunt, tam ex Coelo quam ex mundo sunt, ex Coelo illa quae ejus Mentis sunt, & ex Mundo illa quae ejus Corporis; influunt enim illa quae Coeli sunt in ejus cogitationes & affectiones, ac sistunt illas secundum receptionem ab ejus spiritu, & ea quae Mundi sunt influunt in ejus sensationes & voluptates, & sistunt illas secundum receptionem in ejus corpore, sed accommodata secundum convenientias cogitationum & affectionum ejus spiritus. Quod ita sit, videatur in pluribus Articulis, ubi actum est de Coelo & Inferno, imprimis in his, *Quod Universum Coelum in uno complexu referat unum Hominem*, n : 59 ad 67 : *Quod unaquaevis Societas in Coelis similiter*, n : 68 ad 72 : *Quod inde unusquisque Angelus sit in perfecta forma humana*, n : 73 ad 77. Et quod hoc sit ex Divino Humano Domini, n : 78 ad 86. Ac praeterea in Articulo de Correspondentia omnium Coeli cum omnibus hominis,

ET BABYLONIA DESTRUCTA. 7

hominis, n : 87 ad 112 : De Correspondentia Coeli cum omnibus Telluris n : 103 ad 115 : Et de forma Coeli, n : 200 ad 212. Ex hoc Creationis ordine constare potest, quod talis continens nexus sit a primis ad ultima, ut simul spectata constituent unum, in quo non separari potest prius a posteriori, prorsus sicut non causa a suo effectu, ita non Mundus spiritalis a Mundo naturali, nec hic ab illo, proinde non Coelum Angelicum a Genere Humano, nec Humanum Genus a Coelo Angelico : quapropter ita provisum est a Domino, ut unum mutuas operas præstat alteri, nempe Coelum Angelicum Humano Generi, & Humanum Genus Coelo Angelico. Inde est, quod Mansiones Angelicæ quidem sint in Coelo, ad visum separatæ a mansionibus ubi sunt homines, sed usque sunt apud hominem in ejus affectionibus boni & veri : quod ad visum separatæistantur est ex apparentia, ut constare potest ex Articulo, ubi in Opere de Coelo & Inferno actum est de Spatio in Coelo, n : 191 ad 199. Quod Angelorum mansiones sint apud homines in eorum affectionibus boni & veri, intelligitur per hæc Domini verba, “*Ille qui amat Me, sermonem meum servat, Et Pater meus amabit illum, Et ad eum venimus, Et mansionem apud eum faciemus,*” Joh : xiv : 23, per Patrem & Dominum ibi etiam intelligitur Coelum, nam ubi Dominus ibi Coelum, Divinum entem procedens a Domino facit Coelum, videatur in Opere de Coelo n : 7 ad 12 : & n : 116 ad 125. Et quoque per hæc Domini verba, “*Paracletus spiritus veritatis apud vos manet, Et in vobis est,*” Joh : xiv : 17 ; Paracletus est Divinum Verum procedens a Domino, unde etiam vocatur Spiritus veritatis, ac Divinum Verum facit Coelum, & quoque Angelos, quia sunt recipientes ; quod Divinum procedens a Domino sit Divinum Verum, & inde Coelum Angelicum, videatur in Opere de Coelo, n : 126 ad 140. Simile etiam intelligitur per hæc Domini verba, “*Regnum Dei intus in vobis est,*” Luc : xvi : 21, Regnum Dei est Divinum Bonum & Verum, in quibus sunt Angeli. Quod Angeli & Spiritus apud hominem sint, & in ejus affectionibus, datum est milles videre ex illorum præsentia & mansione apud me ; sed Angeli & spiritus non sciunt apud quos homines sunt, sicut nec homines cum quibus Angelis & spiritibus cohabitant, hoc enim novit & disponit solus Dominus : verbo est omnium affectionum boni & veri extenso in Coelum, & communicatio & conjunctio cum illis ibi qui in similibus affectionibus sunt, & est extenso omnium affectionum mali & falsi in infernum, ac communicatio & conjunctio cum illis ibi qui in similibus affectionibus sunt ; est affectionum extenso in mundum spirituales, pæne sicut est visus in mundum naturalem ; communicationes utrobivis sunt pæne similes, cum differentia tamen, quod in mundo naturali sint objecta, at in mundo spiritali sint societates angelicæ. Ex his patet, quod talis sit nexus celi Angelici & Humani Generis, ut unum subsistat ab altero, & quod Coelum Angelicum absque Humano Genere sit sicut Domus absque fundamento, nam in illud desinit Coelum, & super eo requiescit. Hæc se habent sicut apud ipsum hominem in particulari, ejus spiritalia quæ sunt ejus cogitationis & voluntatis, influunt in ejus naturalia, quæ sunt ejus sensationum & actionum, & ibi

8 DE ULTIMO JUDICIO

ibi desinunt & subsistunt, homo nisi his quoque gauderet, seu absque illis terminis seu ultimis esset, ejus spiritualia, quæ sunt cogitationum & affectionum ejus spiritus, diffunderent, sicut interminata seu quæ sunt absque fundo : similiter fit cum homo transiit e naturali mundo in spirituales, quod fit cum moritur, tunc, quia spiritus est, non subsistit super propria basi, sed super communi basi, quæ est Genus humanum. Qui non scit arcana Cœli, credere potest quod Angeli subsistant absque hominibus, & quod homines absque Angelis, sed asseverare possum ex omni experientia de Cœlo, & ex omni sermone cum Angelis, quod nullus Angelus seu spiritus subsistat absque homine, & nullus homo absque spiritu & angelo, & quod mutua & reciproca conjunctio sit. Ex his primum constare potest, quod Genus Humanum & Cœlum Angelicum unum faciunt, & subsistant a se mutuo & vicissim, & quod sic auferri unum alteri nequeat.

10. *Quod Genus Humanum sit Seminarium Cœli*, constabit ex Articulo sequente, ubi ostendendum, quod Cœlum & Infernum sint ex Humano Genere, ita quod Genus Humanum sit Seminarium Cœli. In antecessum memorabitur, quod sicut huc usque, hoc est, a prima Creatione, formatum est Cœlum ex Humano Genere, ita posthac formandum & locupletandum sit. Dari quidem potest, quod Humanum Genus super una Tellure pereat, quod fit cum id se prorsus separat a Divino, nam tunc homini non amplius est vita spiritualis, sed modo naturalis, qualis est bestiis, & cum homo talis est, non societas formari potest, & in vinculis teneri per leges, quoniam homo absque influxu cœli, ita absque regimine Divino, foret insanus, ac rueret effrene in omnia nefaria, unus contra alterum. Sed tamen Humanum Genus per separationem a Divino super una tellure periret, quod tamen ne fiat providetur a Domino, usque tamen permanet super aliis ; sunt enim Tellures in Universo ad aliquot centena millia, videatur in Opusculo de Telluribus in Mundo nostro Solari, quæ Planetæ vocantur, & de Telluribus in Cœlo Astrifero. Dictum mihi est e Cœlo, quod Genus Humanum super hac Tellure perisset, usque ut hodie non exstisset unus, nisi Dominus in Mundum venisset, ac in hac Tellure induisset Humanum, ac id Divinum fecisset ; & quoque nisi Dominus dedisset hic tale Verbum, quod esset Cœlo Angelico pro basi & pro conjunctione ; quod per Verbum sit conjunctio Cœli cum homine, videatur in Opere de Cœlo & Inferno n : 303 ad 310. Sed quod ita sit, non comprehendere potest quam ab illis qui spiritualiter cogitant, hoc est, ab illis qui per agnitionem Divini in Domino conjuncti sunt Cœlo, nam hi solum spiritualiter possunt cogitare.

11. *Quod Extensio Cœli, quod pro Angelis, tam immensa sit, ut in æternum non impleri possit*, constat ex illis quæ in Opere de Cœlo & Inferno, & ibi in Articulo, de Immensitate Cœli n : 415 ad 420 dicta sunt est ; & quod pauci sint respectu a quibus adhuc Cœlum, in Opusculo de Telluribus in Universo, n : 126.

12. *Quod perfectio Cœli crescat secundum pluralitatem*, constat ex ejus forma, secundum quam consociationes ibi ordinatæ sunt, & communicationes fluunt,

quod sit omnium perfectissima, & in forma perfectissima quo plures sunt eo plurimum directio & consensus ad unum datur, & eo arctior & unanimior conjunctio; consensus & inde conjunctio crescit ex pluralitate, nam unumquodvis ibi inseritur ut affine intermedians duos aut plures, & quod inseritur, hoc confirmat & conjungit. Forma Coeli est similis formae mentis humanae, cujus perfectio crescit secundum incrementa veri & boni, unde intelligentia & sapientia; quod forma mentis humanae, quae est in sapientia & intelligentia coelesti, sit similis formae coeli, est quia mens est minima imago ejus formae; inde est quod communicatio omnimoda sit cogitationum & affectionum boni & veri apud homines tales & apud angelos cum societatibus coeli circumcirca, & extensio secundum incrementa sapientiae, ita secundum pluralitatem cognitionum veri quae implantatae sunt intellectui, & secundum copiam affectionum boni quae implantatae sunt voluntati, ita quae menti, nam mens consistit ex intellectu & voluntate: Mens humana & angelica talis est, ut locupletari queat in aeternum, & sicut locupletatur, ita perficitur; quod sit imprimis, cum homo ducitur a Domino, nam tunc introducit in genuina vera quae implantantur intellectui, & in genuina bona quae implantantur voluntati, nam Dominus tunc disponit omnia Mentis talis in formam Coeli, usque tandem ut sit coelum in minima forma. Ex hac comparatione patet, quia similis res est, quod pluralitas angelorum perficiat coelum. Omnis etiam forma ex variis consistit, forma quae non ex variis consistit, non est forma, quia non habet qualem, nec aliquas mutationes statum; qualem cujusvis formae est ex ordinatione variorum inibi inter se, & ex respectu eorum mutuo, exque consensu ad unum, ex quo omnis forma consideratur ut unum; talis forma, quo plura sunt taliter inibi ordinata, eo perfectior est, nam unumquodvis, ut supra dictum est, confirmat, corroborat, conjungit, & sic perficit. Sed haec melius constare possunt ex illis quae in Opere de Coelo & Inferno ostensa sunt, imprimis ubi actum est de eo, quod unaquaevis Societas coeli sit coelum in minore forma, & unusquisque Angelus in minima, n: 51 ad 58; tum ubi actum est de Forma Coeli, secundum quam confociationes & communicationes ibi, n: 200 ad 212, & de sapientia Angelorum Coeli, n: 265 ad 275.

13. *Quod omne opus Divinum spectet Insuperium & Aeternum*, constare potest ex multis tam quae in Coelo existunt quam quae in mundo; utrobivis nusquam datur unum prorsus simile seu idem cum altero, non datur una facies prorsus similis seu eadem cum alterius, nec dabitur in aeternum; pariter non datur unus animus prorsus similis alterius; quare quot homines, tum quot Angeli, tot facies & tot animi; nusquam datur in uno homine, in quo tamen innumerabiles partes sunt quae constituunt corpus, & innumerabiles affectiones quae constituunt animum, aliquid prorsus simile aut idem quod in altero; inde est, quod unusquisque vitam distinctam ab alterius vita agat: similis res est in omnibus & singulis naturae: quod talis infinita varietas sit in omnibus & singulis, ducit causam ex omnium origine ex Divino, quod Infinitum est; inde est quaedam imago Infiniti ubivis, ob finem ut omnia spectentur a Divino ut suum opus, & simul ut omnia spectent Divinum ut Ejus opus,

B

Quomodo

10 DE ULTIMO JUDICIO

Quomodo unumquodvis in natura spectat Infinitum & Aeternum, inserviat illustrationi leve quoddam argumentum; quodlibet semen, sive sit fructus arboris, sive messis, sive floris, ita creatum est, ut multiplicari possit in infinitum, & durare in aeternum; ex uno enim semine nascuntur plura, usque ad 5. 10. 20. 100; ex singulis his etiam totidem, talis fructificatio ex uno semine continue perflans modo intra centum annos posset implere non solum unius telluris superficiem, sed etiam superficies tellurum usque ad myriades: eadem etiam ita creata sunt, ut durationes eorum sint aeternae: inde patet, quomodo in his est idea infiniti & aeterni: similiter in reliquis. Coelum Angelicum est, propter quod omnia in Universo creata sunt, nam Coelum Angelicum est finis propter quod Genus humanum, & Genus humanum est finis propter quod coelum aspectabile, & inibi tellures; quapropter id Opus Divinum, nempe Coelum Angelicum, primario spectat Infinitum & Aeternum, proinde multiplicationem ejus absque fine, nam ibi Ipsum Divinum habitat: inde quoque constare potest, quod Genus Humanum nusquam desertum sit; nam si desineret, finiretur Opus Divinum per certum numerum, & sic periret respectus infiniti.

Quod Coelum & Infernum sint ex Humano Genere.

14. **I**N Christiano Orbe prorsus nescitur, quod Coelum & Infernum sint ex Humano Genere; creditur enim, quod Angeli fuerint a principio creati, & quod inde Coelum; ac quod Diabolus seu Satanas fuerit lucis Angelus, sed quia rebellis factus est, cum turba sua dejectus sit, & quod inde Infernum. Quod talis fides in Christiano Orbe sit, mirantur Angeli quam maxime, & adhuc magis, quod prorsus nihil sciant de Coelo, cum tamen id est primum doctrinae in Ecclesia; & quia talis ignorantia regnat, corde gavisum sunt, quod placuerit Domino nunc revelare illis plura de Coelo & quoque de Inferno; & per id, quantum possibile est, discutere tenebras, quae indies crescunt, quia Ecclesia ad suum finem pervenit: quare volunt, ut ex ore illorum asseverem, quod in Universo Coelo non sit unus Angelus qui a principio creatus est, nec in Inferno aliquis Diabolus qui creatus lucis Angelus & dejectus, sed quod omnes tam in Coelo quam in Inferno sint ex Humano Genere; in Coelo illi qui in Mundo in Coelesti amore & fide vixerunt, in Inferno qui in Infernali amore & fide, & quod Infernum in toto complexu sit quod vocatur Diabolus & Satanas, illud Infernum quod a tergo est, ubi sunt qui vocantur mali Genii, Diabolus, & illud Infernum quod anterius est, ubi sunt qui vocantur mali Spiritus, Satanas (*e*). Quale unum Infernum, & quale alterum, videatur in Opere de Coelo & Inferno circa finem. Quod Orbis Christianus talem fidem de illis in Coelo & de illis in Inferno ceperit, dicebant Angeli, quod sit ex aliquibus locis in Verbo non intellectis

ET BABYLONIA DESTRUCTA. 11

intellectus aliter quam secundam sensum litteræ, & non illustratis & explicatis per gentinam Doctrinam ex Verbo; cum tamen sensus litteræ Verbi, nisi gentina Doctrina Ecclesiæ præluceat, distrabit mentes in varia, unde ignorantæ, hæreses, & errores (d).

15. Quod homo Ecclesiæ ita credat, etiam est causa, quia credit quod nullus homo in Coelum aut in Infernum prius veniat quam tempore Ultimi Judicii, de quo illam opinionem cepit, quod interitura tunc sint omnia quæ eorum oculis, & quod nova existura, & quod anima tunc reditura sit in suum corpus, ex qua conjunctione homo iterum vivet homo: hæc fides involvit alteram de Angelis quod sint a principio creati, nam non credi potest, quod Coelum & Infernum sint ex Humano Genere, quum creditur quod nullus homo illuc veniat quam in fine Mundi. Sed ut evincatur homo quod non ita sit, datum est mihi consortium habere cum Angelis, & quoque loqui cum illis qui in Inferno sunt, & hoc nunc per plures annos, quandoque continue a mane usque ad vesperam, & sic informari de Coelo & Inferno, & hoc ob causam, ne homo Ecclesiæ ulterius permaneat in sua erronea fide de Resurrectione tempore Judicii, ac de Animæ statu interea, tum de Angelis & de Diabolo; quæ fides, quia est fides falsi, involvit tenebras, & apud eos, qui ex propria intelligentia de illis cogitant, infert dubitationem, & tandem negationem; dicunt enim corde, quomodo potest tantum Coelum cum tot Sideribus, & cum Sole & Luna, destrui & dissipari; & quomodo possunt Stellæ e Coelo tunc cadere in terram, quæ tamen majores terra sunt; & quomodo possunt corpora a vermibus exela, putredine consumta, & in omnes ventos dissipata, recolligi ad animam suam; ubinam interea anima, & qualis illa cum absque sensu qui ei fuit in corpore; præter plura similia, quæ quia incomprehensibilia, non cadunt in fidem, & apud plures destrunt fidem de hominis vita æterna, deque Coelo & Inferno, & cum illis reliqua quæ fidei Ecclesiæ sunt: quod etiam destruxerint, patet ex illis qui dicunt, quis ex Coelo ad nos venit & narravit quod sit; quid Infernum, num sit; quid hoc quod homo cruciabitur igne in æternum; quid dies Judicii, annon is per sæcula frustra expectatus est, præter plura, quæ negationis omnium sunt. Ne itaque illi qui talia cogitant, ut solent plures qui ex mundanis, quæ sapiunt, Eruditi & Docti audiunt, amplius perturbent & seducant simplices fide & corde, ac inducant infernales tenebras de Deo, de Coelo, de Vita æterna, ac de cæteris quæ ex illis pendent, aperta sunt interiora, quæ spiritus mei sunt, a Domino, & sic loqui datum est cum omnibus, quos usquam notos habui in vita corporis, postquam defuncti sunt, cum quibusdam per dies, cum quibusdam per menses, & cum quibusdam per annum, & quoque cum aliis tam multis ut parum dicerem si centum millia, ex quibus plures fuerunt in cœlis, & plures in Infernis: loquutus etiam sum cum quibusdam post biduum ab obitu, & narravi quod nunc funeralia & exequiæ eorum parentur ut sepeliantur, ad quæ dixerunt, quod bene faciant ut rejiciant id quod illis pro corpore & ejus functionibus inserviverat in mundo, ac voluerunt ut dicerem quod non mortui sint, sed quod vivant æque homines nunc sicut

sicut prius, & quod transmigraverint solum ab uno mundo in alterum, & quod non sciant quod aliquid perdidierint, quoniam in corpore & huius sensibus sunt ut prius, & quoque in intellectu & in voluntate ut prius, & quod similes illis cogitationes & affectiones, similes sensationes, tum similes voluptates, & similia desideria, qualia in mundo. Plerique ex recens mortuis, cum se viderunt vivere homines sicut prius, ac in simili statu, (nam post mortem primum cuius similis status vite est, qualis ei fuerat in mundo, sed ille successive apud eum mutatur vel in Coelum vel in Infernum) novo gaudio affecti sunt quod vivant, & dixerunt quod hoc non crediderint; sed valde mirati, quod in tali ignorantia & cecitate de statu suæ vite post mortem fuerint: & magis quod in tali sit homo Ecclesiæ, qui tamen præ omnibus in universo terrarum Orbe in luce de illis potest esse (*e*). Causam illius cecitatis & ignorantie tunc primum videbant, quæ est quod externa, quæ sunt mundana & corpora, occupaverint & impleverint mentes eorum, in tantum ut non elevari possent in lucem coeli, ac intueri res Ecclesiæ ultra doctrinalia; ex corporeis enim & mundanis, cum tantum amantur quantum hodie, influunt mære tenebræ, cum homo de rebus Coeli ultra dictam doctrinæ fidei quæ suæ Ecclesiæ est, cogitare vult.

16. Permulti ex Eruditis e Christiano Orbe obtupescunt, cum se post obitum vident in corpore, in vestibus, inque domibus, sicut in mundo; & cum revocantur in memoriam quæ cogitaverunt de vita post mortem, de anima, de spiritibus, ac de coelo & inferno, pudore afficiuntur, & dicunt se fatue cogitavisse, ac simplices fide multo sapientius quam illi: explorati sunt Eruditi, qui confirmaverunt se in talibus, & qui omnia naturæ addixerunt, & compertum est, quod interiora mentis eorum clausa sunt, & exteriora aperta, sic ut non spectaverint ad Coelum sed ad Mundum, proinde etiam ad Infernum; nam quantum interiora mentis aperta sunt, tantum spectat homo ad Coelum, quantum autem interiora clausa sunt, & exteriora aperta, tantum spectat ad Infernum; interiora enim hominis ad receptionem omnium Coeli formata sunt, & exteriora ad receptionem omnium Mundi, & qui recipiunt mundum & non simul coelum, recipiunt infernum (*f*).

17. Quod spiritus hominis post solutionem a corpore sit homo & in simili forma, hoc mihi per quotidianam plurimum annorum experientiam in testato est, nam illos milles vidi, audiivi, & cum illis loquutus sum; etiam de eo, quod homines in mundo non tales effecerant, & quod illi qui credunt, ab Eruditis reputentur ut simplices: Spiritus doluerunt corde, quod talis ignorantia adhuc perisset in Orbe, & maxime intra Ecclesiam: sed hanc fidem dicebant emanavisse imprimis ab Eruditis, qui ex sensuali corporeo cogitaverunt de Anima, ex quo de illa non aliam ideam ceperunt, quam sicut de Cogitatione sola, quæ cum absque aliquo subiecto in quo & ex quo spectatur, est sicut quoddam volatile puri ætheris, quod moriente corpore non potest non dissipari: sed quia Ecclesiæ ex Verbo Animæ immortalitatem credit, non potuerunt aliter quam aliquod vitale, quale est cogitationis, ei addicere, sed usque non sensitivum quale homini, priusquam iterum conjuncta esset corpori: super

ET BABYLONIA DESTRUCTA. 13

super hac opinione fundatur Doctrina de Resurrectione, ac fides quod conjunctio futura sit, quando Ultimum Judicium venit; nam ex data illa hypothesis de Anima, non aliud concludi potest, cum illa conjungitur fidei Ecclesiae de vita hominis aeterna: inde est, cum aliquis de Anima ex doctrina & simul ex hypothesis cogitat, quod profus non capiat quod illa sit spiritus, & hic in forma humana; accedit, quod vix aliquis hodie sciat, quid spirituale est, & minus quod aliqua forma humana sit illis, qui spirituales sunt, quales sunt omnes Spiritus & Angeli. Inde est, quod fere omnes qui e mundo veniunt, mirentur quam maxime quod vivant, & quod sint homines aequae ac prius, & quod profus nihil differat: sed cum cessant se mirari, deimrantur quod Ecclesia nihil sciat de tali statu hominum post mortem, cum tamen omnes quotcumque in mundo vixerunt, in altera vita sunt, ac vivunt homines: & quia etiam mirabantur, cur hoc non manifestatum sit homini per visiones, dictum est illis e caelo, quod hoc potuisset fieri, nam nihil facilius est quam Domino beneplacit, sed quod usque non credituri essent, quise in falsis contra illa confirmaverunt, etiam ipsi visuri; tum quod periculosum sit aliquid e caelo manifestare apud illos qui in mundanis & corporeis sunt, quia sic primum credituri essent, & postea negaturi, ac ita ipsum illud verum prophannatur; nam prophannare est credere & postea negare, & qui prophannant, illi in omnium infernorum infimum & gravissimum detruduntur. Hoc periculum est quod intelligitur per Domini verba, “*Excavavit oculos eorum, & obduravit corda eorum, ne videant oculis, & intelligant corde, & sese convertant, & sanent illos*,” Joh: xii: 40: & quod qui in mundanis & corporis amoribus sunt, usque non credituri sint, per haec, “*Dixit Abraham Diviti in Inferno, habent Moysen & Prophetas, audiant illos; ille vero dixit, non pater Abraham, sed si quis ex mortuis veniat ad eos, convertentur; Abraham autem dixit ei, si Moysen & Prophetas non audiunt, nec etiam si quis ex mortuis resurrexerit, credent*,” Luc: xvi: 29. 30. 31.

18. Quod Coelum sit ex Humano Genere, constare etiam potest ex eo, quod Mentis Angelicae & Mentis Humanae similes sint, utraque gaudent facultate intelligendi, percipiendi, & volendi; utraque ad recipiendum Coelum formatae sunt; nam Mens humana aequae sapit ac Mens angelica; sed quod non tantum sapiat in mundo, est causa quia in corpore terrestri est, & in eo Mens ejus spiritualis cogitat, naturaliter, nam spiritualis ejus cogitatio, quae etiam illi est aequae ac Angelo, tunc deest in naturales ideas spiritualibus correspondentes, & sic ibi percipitur; aliter vero cum Mens hominis soluta est a vinculo cum illo corpore, tunc non amplius naturaliter sed spiritualiter cogitat, & cum spiritualiter, tunc incomprehensibilia & ineffabilia naturali homini cogitat, ita sicut Angelus: exinde constare potest, quod Internum hominis, quod vocatur ejus Spiritus, sit in essentia sua Angelus (g). Quod Angelus sit in perfecta forma humana, videatur in Opere de Caelo & Inferno, n: 73 ad 77: cum autem Internum hominis non apertum est supra, sed modo infra, tunc usque illud post solutionem a corpore est in forma humana,

humana, sed *anima & etherei*, nam non spectare possent Jordanum ad Coelum, sed modo *aetherem ad laethera*; unde, *omnis homo qui non est baptizatus*

19. Quod Coelum & Infernum sint ex Humano Genere, potuisset etiam Ecclesia ex Verbo scire, ac id scire doctrinae facere, si admisset illiusmodi uonem e Coelo, & attendisset ad Domini uerba ad Iarionem, "*Quod ibi cum Ipso esset in Paradiso*," Luc: xxiii: 43; & ad illa quae Dominus dixit de Divite & Lazaro, "*Quod ille in infernum uenerit, & ibi leguimus tam Abrahamo, & quod hic in Coelum*," Luc: xvi: 19 ad 31: tam quae Dominus locutus est ad Sadduceos de Resurrectione, "*Quod Deus non sit Deus mortuorum, sed uiuentium*," Matth: xxii: 32: ac praeterea ex fide communium omnium, qui bene uiuant, imprimis ex fide eorum circa tempus mortis, quando non amplius in mundanis & corporeis sunt, quod credant se venturos in Coelum, ut primum abijt uita corporis eorum; haec fides regnat apud omnes, dum non ex doctrina Ecclesiae de Resurrectione tempore Ultimi Iudicii cogitant: inquire numme ita sit, & constabebis.

20. Qui de Ordine Divino instructus est, etiam intelligere potest, quod homo creatus sit ut fiat Angelus, quia in eo est ultimum Ordinis, uideatur supra n: 9, in quo formari potest id quod coelestis & angelicae sapientiae est, & quod potest reintegrari & multiplicari: Divinus Ordo nusquam subsistit in medio, & ibi absque ultimo formatur aliquid, non enim est in suo pleno & perfecto, sed vadit ad ultimum: at cum est in suo ultimo, tunc format, & quoque per media ibi collata se reintegrat & producit ulterius, quod fit per procreationes: quapropter ibi est seminarium coeli. Hoc quoque intelligitur per illa quae de Homine & ejus creatione dicuntur in Primo Capite Geneseos, Vers: 26. 27. 28. "*Dixit Deus, faciamus hominem in imaginem nostram, secundum similitudinem nostram: & creauit Deus hominem in imaginem Iesu, in imaginem Dei creauit illum; masculum & feminam creauit illos: & benedixit illis Deus, & dixit illis Deus, fructificate & multiplicate uos*;" creare in imaginem Dei, & in similitudinem Dei, est conferre in illum omnia Ordinis Divini a primis ad ultima, & sic facere illum quoad interiora mentis ejus Angelum.

21. Quod Dominus non modo quoad Spiritum, sed etiam quoad Corpus resurrexerit, est quia Dominus totum Humanum suum, cum fuit in mundo, glorificauit, hoc est, Diuinum fecit: Anima enim, quae ipsi a Patre, ex se Ipsum Diuinum fuit, & Corpus factum est similitudo Animae, hoc est, Patris, ita quoque Diuinum: inde est, quod Ipse secus ac ullus homo, quoad utrumque resurrexerit (*b*); quod etiam manifestauit Discipulis, qui credebant videre Spiritum cum Ipsum, dicendo, "*Uide manus meas & pedes meos, quod Ipse Ego sum. Pateate Me & uide; nam Spiritus non carnem & ossa habet, sicut Me uidetis habere*," Luc: xxiv: 36. 37. 38; per quae indicauit, quod non modo sit Homo quoad Spiritum, sed etiam quoad Corpus.

22. Praeterea quod Coelum & Infernum sint ex Humano Genere, in pluribus Articulis in Opere de Coelo & Inferno ostensum est; ut in his sequentibus, De Gentibus & Populis extra Ecclesiam in Coelo, n: 318 ad 328.

De Infantibus in Coelo, n : 329 ad 345. De Sapientibus & Simplicibus in Coelo, n : 346 ad 356. De Divitibus & Pauperibus in Coelo, n : 357 ad 365. Quod unusquisque homo sit spiritus quoad interiora sua, n : 432 ad 444. Quod homo post mortem sit in perfecta forma humana, n : 453 ad 460. Quod homo post mortem sit in omni sensu, memoria, cogitatione, affectione, in quibus in mundo, & quod nihil relinquat præter terrestre suum corpus, n : 461 ad 469. De Primo statu hominis post mortem, n : 491 ad 498. De Secundo statu hominis post mortem, n : 499 ad 511. De Terio ejus statu, n : 512 ad 517. Et porro quæ de Infernis, n : 536 ad 588. Ex quibus omnibus in specie constare potest, quod Coelum non consistat ex ali- quibus Angelis in principio creatis, nec Infernum ex aliquo Diabolo & ejus turba, sed solum ex illis qui nati sunt homines.

Ex ARCANIS CELESTIBUS (c) Quod Inferna simul sumta, seu Infernales simul sumti, dicantur Diabolus & Satanas, n : 694. Quod qui diaboli fuerunt in mundo, diaboli fiant post mortem, n : 968.

(d) Quod Doctrina Ecclesiæ erit ex Verbo, n : 3464. 5402. 6832. 10763. 10765. Quod Verbum absque Doctrina non intelligatur, n : 9021. 9409. 9424. 9430. 10324. 10431. 10582. Quod vera Doctrina sit lucerna illis qui legunt Verbum, n : 10401. Quod genuina Doctrina erit ab illis qui in illustratione sunt a Domino, n : 2510. 2516. 2519. 9424. 10105. Quod, qui in sensu licetæ Verbi absque doctrina sunt, in nullum intellectum veniant de Veris Divinis, n : 9409. 9410. 10582. Et quod in plures errores ferantur, n : 10431. Differentia inter illos qui docent & discunt ex Doctrina Ecclesiæ quæ ex Verbo, & inter illos qui ex solo sensu licetæ Verbi, qualis, n : 9025.

(e) Quod hodie in Christianismo pauci credant, quod homo post mortem statim resurgat, Præfat : ad Cap : XVI Genes : & n : 4622. 10758. Sed quod tempore Ultimi Judicii, cum Orbis aspestabilis periturus est, n : 10594. Causa, quod ita credatur, n : 10594. 10758. Quod usque homo statim post mortem resurgat, & quod tunc sit homo quoad omnia & singula, n : 4527. 5006. 5078. 8939. 8991. 10594. 10758. Quod Anima quæ vivit post mortem, sit spiritus hominis, qui in homine est ipse homo, & quoque in altera vita in perfecta forma humana, n : 322. 1880. 1881. 3633. 4622. 4735. 5883. 6054. 6605. 6626. 7021. 10594. Ab experientia, n : 4527. 5006. 8939. Ex Verbo, n : 10597. Explicatur quid intelligitur per quod mortui vident in Sancta Urbe, Matth : XXVI : 53, n : 9229. Quomodo homo resuscitatur a mortuis, ab experientia, n : 168 ad 189. De statu ejus post resurrectionem, n : 317. 318. 319. 2119. 5070. 10396. Falsæ opiniones de Anima, & de Resurrectione, n : 444. 445. 4527. 4622. 4658.

(f) Quod in homine conjunctus sit Mundus spiritualis & Mundus naturalis, n : 6057. Quod Internum hominis sit ad imaginem Cæli formatum, Externum autem ad imaginem Mundi, n : 3628. 4523. 4524. 6057. 6314. 9706. 10156. 10472.

(g) Quod totidem gradus vitæ in homine sint, quot Cæli, & quod aperiantur post mortem secundum ejus vitam, n : 3747. 9594. Quod Coelum sit in homine, n : 3884. Quod homines, qui amoris & charitatis vitam vivunt, in se habeant sapientiam angelicam, sed tunc absconditam, & quod in illam veniant post mortem, n : 2494. Quod homo in Verbo dicatur Angelus, qui recipit bonum amoris & fidei a Domino, n : 10528.

(h) Quod homo resurgat tantum quoad spiritum, n : 10593. 10594. Quod Solus Deminus etiam quoad Corpus resurrexerit, n : 1729. 2083. 5078. 10825.

Quod

Quod omnes quotcumque nati sunt homines
a principio creationis, & defuncti, sint
in Caelo vel in Inferno.

23. **H**OC PRIMO consequitur ex illis quæ dicta & ostensa sunt in Articulo precedente, quod nempe Caelum & Infernum sint ex Humano Genere. SECUNDO ex eo, quod omnis homo post vitam in mundo vivat in æternum. TERTIO, quod sic omnes qui usque nati sunt homines a creatione Mundi, & defuncti, sint vel in Caelo vel in Inferno. QUARTO, quia omnes qui nascuntur posthac, etiam venturi sunt in Mundum spiritualem, quod is Mundus tantus sit & talis, ut ei Mundus naturalis, in quo sunt homines in terris, non equiparari possit. Sed ut hæc omnia distinctius percipiantur, & evidentius pateant, velim ea singillatim exponere & describere.

24. Quod omnes quotcumque nati sunt homines a principio creationis, & defuncti, sint in Caelo vel in Inferno, consequatur ex illis quæ dicta & ostensa sunt in Articulo precedente, quod nempe Caelum & Infernum sint ex Humano Genere, patet absque explanatione. Communis fides hactenus fuit, quod homines non prius venturi sint in Caelum aut in Infernum, quam die Ultimi Judicii, quando Animæ redituræ sunt in sua corpora, & sic fruituræ talibus quæ propria corporis esse creduntur: in hanc fidem adducti sunt simplices ex illis qui professi sunt sapientiam, & inquisiverunt de interiori statu hominis; hi quia nihil cogitaverunt de spiritali mundo, sed solum de naturali, ita nec de spiritali homine, inde nesciverunt quod spiritalis homo, qui cuivis homini est in naturali, sit æque in forma humana, sicut naturalis homo; inde nec in mentem eorum venit, quod naturalis homo suam formam humanam trahat ex suo spiritali homine; tamen videre potuerunt, quod spiritalis homo agat in omnia & singula naturalis hominis ad nutum, & quod naturalis homo prorsus nihil agat a se: Spiritalis homo est qui cogitat & vult, nam hoc naturalis homo ex se nequit, & cogitatio & voluntas est omne in omnibus naturalis hominis, agitur enim naturalis homo sicut vult spiritalis, & quoque loquitur sicut is cogitat, tam prorsus, ut actio non sit nisi quam voluntas, & loquela non sit nisi quam cogitatio, nam si auferas hanc & illam, cessat momento & loquela & actio. Ex his patet, quod spiritalis homo sit vere homo, & quod sit in omnibus & singulis naturalis hominis, ita quod ejus effigies sit similis, nam pars seu particula naturalis hominis, in qua non agit spiritalis, non vivit. Sed spiritalis homo non potest apparere coram naturali homine, nam naturale non videre potest spirituale, sed spirituale potest videre naturale, hoc enim juxta ordinem est, illud autem contra ordinem, datur enim influxus spiritalis in naturale, ita quoque
vilius,

visus, nam visus etiam est influxus, non autem vicissim. Spiritualis homo est qui vocatur Spiritus hominis, & qui apparet in Mundo spirituali in perfecta forma humana, & qui vivit post mortem. Quia Intelligentes non sciverunt aliquid de Spiritualis Mundo, proinde nec aliquid de Spiritu hominis, ut supra dictum est, ideo ceperunt ideam, quod homo non vivere possit homo, priusquam ejus anima rediret in corpus, & reindueret ejus sensus : inde ortæ sunt tam vanæ idæe de Resurrectione hominis, quod nempe corpora, etiam si a vermibus & piscibus exela, & in pulverem proflus diapiæ, ex Divina Omnipotentia recolligenda essent, & animabus reuivenda; & quod hoc non existurum sit, quam in fine mundi, quando universum aspectabile interitum est; præter plura similia, quæ omnia excedunt captum, & quæ ad primum intuitum mentis obveniunt impossibilia, & contra Divinum Ordinem; & inde quoque fidem plurium infirmant; nam qui ex sapientia cogitant, non credere possunt nisi quod aliquo modo comprehendunt, & fides impossibilium non datur, hoc est, fides talium quæ homo cogitat esse impossibilia : inde quoque argumentum negationis desumunt illi, qui non credunt vitam post mortem : sed quod homo statim post obitum resurgat, & quod sit tunc in perfecta forma humana, videatur in Opere de Coelo & Inferno, & ibi in pluribus Articulis. Hæc dicta sunt, ut adhuc confirmetur, quod Coelum & Infernum sint ex Humano Genere; ex quo consequitur, quod omnes quotcumque nati sunt homines a principio creationis, & defuncti, sint in Coelo vel in Inferno.

25. *Quod omnis homo post vitam in mundo vivat in æternum*, constat ex eo, quod tunc homo spiritualis sit, & non amplius naturalis, & quod spiritualis homo separatus a naturali maneat qualis est in æternum, nam status hominis non mutari potest post mortem. Præterea spirituale cuiusvis hominis in conjunctione est cum Divino, quoniam id potest cogitare de Divino & quoque potest amare Divinum, & affici omnibus quæ a Divino sunt, qualia sunt quæ Ecclesia docet, proinde conjungi Divino cogitatione & voluntate, quæ binæ facultates sunt spiritualis hominis & faciunt ejus vitam; quod ita conjungi potest Divino, hoc in æternum non potest mori, Divinum enim apud eum est, & eum sibi conjungit. Est quoque homo creatus ad formam coeli quoad Mentem suam, & forma coeli est ex Ipso Divino, ut constare potest in Opere de Coelo & Inferno, ubi ostensum est, Quod Divinum Domini faciat & formet Coelum, n : 7 ad 12, & n : 78 ad 86. Quod homo creatus sit ut sit Coelum in minima effigie, n : 57. Quod Coelum in toto complexu referat unum Hominem, n : 59 ad 66. Quod inde Angelus sit in perfecta forma humana, n : 73 ad 77; Angelus est homo quoad spirituale suum. De hac re aliquoties etiam loquutus sum cum Angelis, qui valde mirati sunt, quod ex illis qui in Christiano Orbe Intelligentes dicuntur, & quoque ab aliis intelligentes esse creduntur, permulti sint, qui a fide sua proflus rejiciunt vitæ suæ immortalitatem, credentes animam hominis æque dissipari post mortem sicut anima bestiar, non percipientes vitæ discernimen inter hominem & bestiam, quod homo possit cogitare supra se, de Deo, de Coelo, de Amore, de Fide,

8 DE ULTIMO JUDICIO

de Bono spiritali & morali, de Veris, & similibus, & sic, quod elevari possit ad ipsum Divinum, & Ipsi per omnia, illa conjugati, at quod bestiae non elevari supra naturale suum ad cogitandum, talia possint, consequenter quod spirituale earum non possit seipari, & naturali, earum, post mortem ⁽¹⁾, ac vivere, per se, sicut spirituale hominis, quae etiam est causa, quod vita bestiae cum vita naturali ejus dissipetur. Quod plures Intelligentes, ita dicti, in Christiano Orbe non credant immortalitatem suae vitae, dicebant Angeli causam, quia, corde negant Divinum, & pro Divino, agnoscunt Naturam, & illi qui ex talibus principis cogitant, non possunt cogitare de aliqua aeternitate per conjunctionem cum Divino, consequenter nec de dissimili statu hominis a statu bestiarum, nam cum Divinum a cogitatione rejiciunt, etiam rejiciunt aeternum. Porro dicebant, quod apud unumquemvis hominem sit gradus vitae intimus seu supremus, seu intimum aut supremum quoddam, in quod Divinum Domini primum aut proxime influit, & ex quo disponit reliqua interiora, quae spiritalis & naturalis hominis sunt, & secundum gradus Ordinis apud illos succedunt: hoc intimum seu supremum vocabant interitum Domini ad hominem, ac ipsissimum Illius domicilium apud illum; & quod per hoc intimum seu supremum homo sit homo, & distinguatur a brutis animalibus, quae illud non habent; & quod inde sit, quod homines secus ac animalia possint quoad interiora, quae sunt mentis & animi eorum, elevari a Domino ad De, possint credere in Ipsum, affici amore in Ipsum, & quod possint recipere intelligentiam & sapientiam, & loqui ex ratione. Ad interrogationem de illis qui negant Divinum, ac Divina Vera per quae conjunctio vitae hominis cum Ipso Divino, quod usque illi vivant in aeternum, dicebant quod illis aequae facultas sit cogitandi & volendi, proinde credendi & amandi talia quae ex Divino sunt, sicut est illis qui agnoscant Divinum, & quod illa facultas sit quae facit quod aequae in aeternum vivant; addebant quod ea facultas illis sit ex intimo seu supremo illo, quod cuivis homini inest, de quo supra dictum est; quod etiam illis qui in Inferno sunt, sit illa facultas, & quod inde illis facultas ratiocinandi & loquendi contra Divina vera, multis ostensum est: inde est, quod omnis homo, qualiscunque est, vivat in aeternum. Quia omnis homo post mortem vivit in aeternum, ideo nusquam aliquis Angelus, nec aliquis Spiritus, cogitat de morte, imo prorsus nesciunt, quid sit mori: quapropter cum memoratur in Verbo mors, intelligitur ab Angelis vel damnatio, quae est mors in spiritali sensu, vel continuatio vitae & resurrectio ⁽²⁾. Haec dicta sunt, ut censueretur, quod omnes homines, quotcunque nati sunt a principio creationis, & defuncti, vivant, quidam in caelo, & quidam in inferno.

26. Ut scirent quod omnes quotcunque nati sunt homines a principio creationis, & defuncti, in Caelo vel in Inferno sint, data est mihi loqui cum aliquibus qui vixerunt ante diluvium; & quoque cum aliquibus qui vixerunt post diluvium; ut & cum quibudam ex Gente Judaica notis ex Verbo Veteris Testamenti; cum quibudam qui vixerunt tempore Domini; cum pluribus, qui insequentibus saeculis usque ad hodiernum; ac insuper cum omnibus, postquam

quam motus sunt, quæ in vim corporis eorum notes habui; & præterea cum Infantibus; & cum pluribus ex Gentibus. Ex qua experientia plene evictus sum, quod ne unus sit, qui usquam natus homo, a prima hujus Telluris creatione, qui non in coelo vel in inferno est.

27. Quia omnes, qui nascuntur possunt, etiam venturi sunt in Mundum spirituales, quod is Mundus tantus sit & talis, ut ei Mundus naturalis, in quo sunt homines in terris, non equiparari possit, constat ab immensa multitudine hominum, qui a prima creatione transiverunt in Mundum spirituales, & ibi simul sunt; tunc ex incrementis continuis posthac ex Humano Genere, quod illis accessurum est, & hoc absque fine, secundum illa quæ supra in suo Articulo n: 6 ad 13, ostensa sunt, quod nempe procreationes Generis Humani in terris nunquam cessantur fore. Quæ immensa multitudo hominum jamdum ibi sit, aliquoties videre datum est, quæm aperta mihi sunt oculi, erat tanta ut numerari vix posset, fuerunt aliquot myriades, & hoc solum in uno loco ad unam plagam; quid non in reliquis. Sunt enim ibi omnes collecti in Societates, & Sorigines sunt multo numero, & unguere Societas in suo loco format tres Coelos, & sub illis tria Inferna; quare sunt qui in editis ibi, sunt qui in mediis, sunt qui infra illos, & sunt qui in infimis seu infernis sub illis; & superiores inter se habitant sicut habitant homines in Civitatibus, in quibus simul sunt ad centena milia; inde patet, quod Mundus naturalis, in quo sunt homines in terris, illi Mundo quoad copiam Generis Humani equiparari nequeat; quæpropter cum homo e mundo naturali transiit in spirituales, est sicut e villa in magnam Civitatem. Quod Mundus naturalis nec equiparari queat Mundo spirituali quoad quale, constare etiam potest ex eo, quod non modo omnia existant ibi quæ in Mundo naturali, sed insuper innumerabilia plura, quæ nunquam visa sunt in hoc Mundo, nec possunt ad visum esse: nam ibi spiritalia, assignantur ad omnem suum typum in apparentia, quasi naturalia, & singula cum infinita varietate; nam spirituale excellentia excedit naturale in tantum, ut pauca sint quæ ad sensum naturalem possint produci; nam sensus naturalis non capit unum ex millibus quæ capit mens spiritalis; & omnia, quæ sunt mentis spiritalis fiuntur etiam in formis, coram visu eorum; inde est, quod Mundus spiritalis non describi possit, qualis est quoad sua magnifica, & quoad sua stupenda; hæc quoque anetescunt, secundum multiplicationem Generis Humani in Coelis, nam omnia fiuntur ibi in formis correspondentibus cuiusvis status quoad amorem & fidem, & inde intelligentiam & sapientiam; ita cum varietate continue incrementante secundum crescentem multitudinem; inde est, quod ab illis qui in Coelum elevati sunt, dictum sit, quod ibi viderint & ibi audiverint, quæ nunquam aliquis oculis vidit, nec aliqua auris audivit. Ex his constare potest, quod Mundus spiritalis talis sit, ut ei Mundus naturalis equiparari nequeat; Porro, qualis est, videatur in Opere de Coelo & Inferno, ubi actum est, de duobus Regnis Coeli, n: 20 ad 28: De Societatibus Coeli, n: 41 ad 50. De Representativis & Apparentiis in Coelo, n: 170 ad

20 DE ULTIMO JUDICIO

ad 176; Et de Sapientia Angelorum Coeli, n : 265 ad 275 : sed ibi perpauca sunt, quae descripta.

Ex ARCANIS COELESTIBUS, (i) Quod Influxus e Mundo spirituali etiam fit in vitas bestiarum, sed communis, non autem specialis, sicut apud hominem, n : 1633-3646. Quod discrimen inter homines & bestias sit, quod homines possint elevari supra se ad Dominum, cogitare de Divino, amare Illud, sic conjungi Domino, unde ei vita aeterna, aliter bestiae, quae elevari ad talia nequeunt, n : 4525. 6323-9231.

(h) Cum Mors nominatur in Verbo, ubi de malis, quod in Coelo intelligatur damnatio, quae est mors spiritualis, tum infernum, n : 5407. 6119. 9008. Quod qui in bonis & veris sunt, dicantur vivi, qui autem in malis & falsis, mortui, n : 81. 290. 7494. Quod per Mortem, ubi agitur de bonis qui moriuntur, in Coelo intelligatur resurrectio & continuatio vitae, quoniam tunc homo resurgit, continuat vitam suam, ac ingreditur aeternam, n : 3498. 3505. 4618. 4621. 6036. 6222.

Quod Ultimum Judicium futurum sit, ubi omnes simul sunt, ita in Mundo spirituali, & non in terris.

28. **D**E Ultimo Judicio creditur, quod Dominus tunc appariturus sit in nubibus Coeli cum Angelis in gloria, & exsuscitaturus omnes, quotcumque vixerunt a principio creationis, e sepulchris, ac induiturus animas eorum corpore, & sic in unum convocatos judicaturus, qui bene egerunt, ad vitam aeternam seu coelum, & qui male egerunt, ad mortem aeternam seu infernum. Haec fides est in Ecclesiis ex sensu litterae Verbi, nec potuit auferri, quamdiu ignotum fuit, quod sensus spiritualis insit unicuique rei quae dicitur in Verbo, & quod illi sensus sit ipsum Verbum, cui sensus litterae inservit pro fundamento seu basi, & quod absque tali littera non potuisset Verbum Divinum esse, ac inservire tam Coelo quam munde pro doctrina vitae & fidei, & pro conjunctione : qui itaque novit spiritualia correspondere naturalibus in Verbo, is scire potest, quod per adventum Domini in nubibus Coeli non intelligatur Ipfus apparitio talis, sed apparitio in Verbo ; Dominus enim est Verbum, quia est Divinum Verum ; Nubes coeli, in quibus venturus, est sensus litterae Verbi ; & Gloria est sensus ejus spiritualis ; Angeli sunt Coelum ex quo apparitio, & quoque sunt Dominus quoad Divina Vera (l) : inde patet quid per illa verba intelligitur, quod nempe Dominus, quando finis Ecclesiae est, aperiturus sit sensum spirituales Verbi, & sic Divinum Verum, quale in se est : ita quod hoc sit signum, quod ultimum Judicium insitet. Quod unicuique rei quae dicitur in Verbo, & unicuique voci insit sensus spiritualis, & qualis ille est, videatur in ARCANIS COELESTIBUS, in quibus secundum illum sensum explicata sunt omnia & singula quae in

Genesi

Genesi & Exodo continentur, ex quibus Collecta de Verbo & ejus sensu spiritali, videantur in Opusculo de Equo Albo, de quo in Apocalypsa.

29. Quod Ultimum Judicium existurum sit in Mundo spiritali, & non in Mundo naturali seu in terris, constat ex binis Articulis qui precedunt, & quoque ex illis qui sequuntur; in binis Articulis qui precedunt, offensum est, quod Coelum & Infernum sint ex Humano Genere; & quod omnes, quocunque a principio creationis nati sunt homines, & defuncti, sint vel in Coelo vel in Inferno, ita quod omnes ibi simul sint: in Articulis autem qui sequuntur, ostendendum venit, quod Ultimum Judicium jamdum peractum sit.

30. Præterea nullus judicatur ex naturali homine, ita non quamdiu in naturali mundo vivit, nam tunc homo in naturali corpore est, sed judicatur in spiritali homine, ita dum in spiritali Mundo venit, nam tunc homo in spiritali corpore est: spiritalis apud hominem est, quod judicatur, non autem naturale, hoc enim non reum alicujus culpæ aut criminis est, quia non vivit ex se, sed est modo administrum & instrumentale, per quod spiritalis homo agit, videtur supra n : 24 : inde etiam est, quod judicium fiat super homines, quando exuerunt naturale suum corpus, ac induerunt spiritalis: in hoc corpore homo etiam apparet qualis est quoad amorem & fidem, nam unusquisque in spiritali Mundo est effigies sui amoris, non modo quoad faciem & corpus, sed etiam quoad loquelam & actiones; videatur in Opere de Coelo & Inferno, n : 481. inde est, quod noscantur omnes quales sunt, ac illico separantur, quando Domino beneplacet. Ex his quoque patet, quod judicium fiat in Mundo spiritali, & non in naturali seu in terris.

31. Quod vita naturalis apud hominem nihil faciat, sed vita ejus spiritalis in naturali, quoniam naturale ex se est experta vitæ, & quod vita apparens in illo sit ex vita spiritalis hominis, ita quod hic sit qui judicatur, & quod etiam spiritalis hominis intelligatur per judicari secundum facta, videatur in Opere de Coelo & Inferno, & ibi in Articulo inscripto, quod homo sit post mortem qualis ejus vita fuit in Mundo, n : 470 ad 484.

32. His adjicere velim aliquod Arcanum coeleste, quod quidem in Opere de Coelo & Inferno memoratum est, sed nondum descriptum: unusquisque post mortem est alligatus cuidam Societati, & alligatur ut primum in Mundo spiritali venit, videatur in illo Opere n : 427 & 497; sed spiritus in primo suo statu id nescit, nam tunc in externis suis est, & nondum in internis; quando talis est, tunc vadit huc illuc, quo desideria animi eum ferunt: ut utique actualiter est ubi suus amor, hoc est, in Societate, ubi sunt qui in simili amore. Cum spiritus in tali statu est, tunc apparet in multis aliis locis, ubi vis etiam sicut corpore præsens, sed hoc est modo apparentia; quapropter ut primum perducitur a Domino in suum amorem regnantiem, illico ab oculis aliorum evanescit, & est apud suos in Societate cui alligatus est: hoc peculiare est in Mundo spiritali, & mirabile illis qui causam ignorant. Inde nunc est, quod, ut primum Spiritus congregati sunt, & separati, etiam judicati sunt, & quisque acturum in suo loco, boni in Coelo & in Socie-

tate ibi apud suos, ac meli in secreto & in Societate ibi apud suos. Ex his etiam constare potest, quod Ultimum/Judicium non talis quantitas Mundo spirituali existeret possit, tam quia unusquisque ibi est ineffigie sue vite, quam quia est cum illis qui in simili via sunt, ita quisque cum suis: aliter in naturali Mundo, ibi boni & mali simul possunt esse, nec unus scit qualis alter, nec separantur ex se secundum amorem vite suae, incho hoc potest aliquis poitio cum naturali corpore esse in Caelo, nec in Inferno, quare ut homo in unum aut alterum veniat, oportet eum exare naturae suae, utique, & postquam exiit, in spirituali corpore judicari. Inde est, quod, ut supra dictum est, spiritualis homo judicetur, & non naturalis.

Ex ARCANIS COELI. (1) Quod Dominus sit Verbum, quia est Divinum Verum in Caelo, n: 2533, 2818, 2859, 2894, 3393, 3712. Quod Dominus sit Verbum, etiam quia Verbum est ab ipso, & de ipso, n: 2859, ac de solo Domino, imprimis de Glorificatione Humani spiritus, in ultimo sensu Verbo, ita ipse Dominus ibi, n: 1873, 9387. Quod adventus Domini sit praesentia ipsius in Verbo, ac revelatio, n: 3900, 4060. Quod Nubes in Verbo significet Verbum in libere, legi sentiam litera ejus, n: 4060, 4091, 5922, 6343, 6754, 8866, 8867, 8868, 8869, 8870, 8871, 8872, 8873, 8874, 8875, 8876, 8877, 8878, 8879, 8880, 8881, 8882, 8883, 8884, 8885, 8886, 8887, 8888, 8889, 8890, 8891, 8892, 8893, 8894, 8895, 8896, 8897, 8898, 8899, 8900, 8901, 8902, 8903, 8904, 8905, 8906, 8907, 8908, 8909, 8910, 8911, 8912, 8913, 8914, 8915, 8916, 8917, 8918, 8919, 8920, 8921, 8922, 8923, 8924, 8925, 8926, 8927, 8928, 8929, 8930, 8931, 8932, 8933, 8934, 8935, 8936, 8937, 8938, 8939, 8940, 8941, 8942, 8943, 8944, 8945, 8946, 8947, 8948, 8949, 8950, 8951, 8952, 8953, 8954, 8955, 8956, 8957, 8958, 8959, 8960, 8961, 8962, 8963, 8964, 8965, 8966, 8967, 8968, 8969, 8970, 8971, 8972, 8973, 8974, 8975, 8976, 8977, 8978, 8979, 8980, 8981, 8982, 8983, 8984, 8985, 8986, 8987, 8988, 8989, 8990, 8991, 8992, 8993, 8994, 8995, 8996, 8997, 8998, 8999, 9000. Quod Gloria in Verbo significet Divinum Verbum, quale est in Caelo, & quale est in sensu spirituali, n: 4899, 5292, 8267, 8427, 9439, 10974. Quod per Angelos in Verbo significantur Divina Vera, quae a Domino, quoniam Angeli sunt receptiones eorum, & non illa loquuntur ex se sed ex Domino, n: 1925, 2821, 3039, 4085, 4295, 4402, 6280, 8192, 8301. Quod tubae seu buccinae, quae tunc Angelis, significantur Divina Vera in Caelo, & e Caelo revelantur, n: 8815, 8823, 8945, 8946, 8947, 8948, 8949, 8950, 8951, 8952, 8953, 8954, 8955, 8956, 8957, 8958, 8959, 8960, 8961, 8962, 8963, 8964, 8965, 8966, 8967, 8968, 8969, 8970, 8971, 8972, 8973, 8974, 8975, 8976, 8977, 8978, 8979, 8980, 8981, 8982, 8983, 8984, 8985, 8986, 8987, 8988, 8989, 8990, 8991, 8992, 8993, 8994, 8995, 8996, 8997, 8998, 8999, 9000.

Quod Ultimum Judicium existat, quando finis Ecclesiae est: & quod finis Ecclesiae sit, quando non fides quia non charitas.

QUOD Ultimum Judicium existat quando finis Ecclesiae est, sunt plures cause; primaria est, quod tunc perire incipiat aequilibrium inter Caelum & Infernum, & cum Aequilibrio ipsam Liberam hominis; & cum Liberum hominis perit, tunc non amplius salvari potest; ex Libero enim tunc fertur ad Infernum, & non in Libero duci potest ad Caelum; nam abique libero nemo reformari potest, & omne Liberum hominis est ex Aequilibrio inter Caelum & Infernum; quod ita sit constare potest ex binis Articulis in Opere de Caelo & Inferno, ubi adunum est de Aequilibrio inter Caelum & Infernum, n: 1589 ad 1596; & quod homo in Libero sit per aequilibrium inter Caelum & Infernum, n: 597 ad 603; & quoque ibi, quod nemo reformari queat quam in Libero.

34. Quod Aequilibrium inter Caelum & Infernum perire incipiat in fine Ecclesiae, constare potest ex eo, quod Caelum & Infernum sint ex aliquano
Genere,

Genere, de qua re videatur supra in suo Article; & eum homines rari in Coelum veniant, & multi in Infernum, quod malum ab una parte crescat super bonum ab altera; nam quantum Infernum crevit, tantum crevit malum; & omne malum homini est ex inferno, & omne bonum ei est e Coelo; quia malum crevit super bonum in fine Ecclesiae, quapropter a Domino tunc judicantur omnes, & separantur mali a bonis, ac rediguntur omnia in ordinem, ac instauratur novum Coelum, & quoque nova Ecclesia in terris, & sic restituitur aequilibrium. Hoc nunc est, quod vocatur Ultimum Judicium, de quo plura in sequentibus.

35. Quod finis Ecclesiae sit, quando non amplius intra Ecclesiam est Fides, notum est ex Verbo, sed nondum notum est, quod non aliqua Fides sit si non Charitas; quapropter de hac re aliqua in nunc sequentibus dicuntur. Quod in fine Ecclesiae nulla sit fides, praedicetur a Domino, "*Filius hominis cum venerit, num inveniet fidem in terra.*" Luc: xviii: 8: & quoque quod tunc nulla charitas, "*In Consummatione saeculi multiplicabitur iniquitas, refregit Cheritas multorum.*" Et praedicabitur id Evangelium in toto terrarum orbe; Et tunc veniet finis," Matth: xxiv: 12. 14. Consummatio saeculi est Ultimum tempus Ecclesiae; describitur in eo Capite a Domino status successive decrescens Ecclesiae quoad amorem & fidem, sed describitur ibi per meras correspondencias; quare illa quae sibi praedicta sunt a Domino non possunt intelligi, nisi sensus spiritualis correspondens singulis ibi sciatur, quapropter datum mihi est a Domino explicare omnia quae in isto Capite, & aliqua quae in sequente dicta sunt, de Consummatione saeculi, de Adventu Ipsi, deque successiva vastatione Ecclesiae, & de Ultimo Judicio, in ARCANIS COELSTIBUS, quae ibi videantur n: 3353 ad 3356. 3486 ad 3489. 3650 ad 3655. 3751 ad 3759. 3897 ad 3901. 4056 ad 4060. 4229 ad 4231. 4332 ad 4335. 4422 ad 4424. 4635 ad 4638. 4661 ad 4664. 4807 ad 4810. 4954 ad 4959. 5063 ad 5071.

36. Aliqua nunc dicuntur de eo, quod nulla fides sit si non charitas: autumat quod sit fides quamdiu creduntur doctrinalia Ecclesiae, ita quod sit apud illos qui credunt; sed solum credere non est fides, ac velle & facere id quod creditur est fides; doctrinalia Ecclesiae, quando solum creduntur, non sunt in vita hominis, sed solum in ejus memoria & inde in Externi hominis cogitatione, nec insunt in ejus vitam praequam in ejus voluntatem & inde in actiones; hanc primum est in hominis spiritu, nam spiritus hominis, cujus vita est ipsa vita hominis, formatur ex voluntate ejus, ac tantum ex cogitatione, quantum haec praecedit ex voluntate: memoria hominis & inde cogitatio est modo atrium, per quod sit introductio. Sive dicas Voluntatem sive Amorem, idem est, quoniam unusquisque quod vult id amat, & quod amat id vult; ac Voluntas est receptaculum amoris, & intellectus, cujus est cogitare, est receptaculum fidei. Homo multa potest scire, cogitare & intelligere, sed illa quae non concordant cum voluntate seu cum amore ejus, rejicit a se, cum sibi soli relictus ex sua voluntate seu ex suo amore medietur, & ideo quoque illa rejicit post vitam corporis, cum in spi-

ritu vivit : nam id solum manet in spiritu hominis, quod intravit in ejus voluntatem seu amorem, ut mox supra dictum est, cetera post mortem spectantur sicut aliena, quæ quia non amoris ejus sunt, ejicit idem, & quoque aversatur. Alia res est, si homo doctrinalis Ecclesiat, quæ ex Verbo sunt, non modo credit, sed etiam vult illa & facit illa, tunc fit fides ; fides enim est affectio veri ex velle verum quia est verum, nam velle verum quia est verum est ipsam spirituale hominis, est enim abstractum a naturali, quod est velle verum non propter verum, sed propter sui gloriam, famam, & lucrum ; verum enim abstracte a talibus spectatum est spirituale, quia in sua essentia est Divinum ; quare velle verum quia est verum, est quoque agnoscere & amare Divinum ; duo illa prorsus conjuncta sunt, & quoque spectantur ut unum in Coelo, Divinum enim quod procedit a Domino in Coelo est Divinum Verum, videatur in Opere de Coelo & Inferno, n. 128. 129. 130. 131. 132, & illi sunt Angeli in Coelis, qui recipiunt illud, & faciunt suæ vitæ. Hæc dicta sunt, ut sciatur quod fides non sit solum credere, sed velle & facere, proinde quod nulla fides sit si non charitas ; charitas seu amor est velle & facere.

37. Quod hodie intra Ecclesiam tam rara fides sit, ut vix dici queat aliqua, patuit a multis tam doctis quam simplicibus, qui, post mortem spiritus explorati qua fide fuerunt in mundo, & compertum est quod unusquisque autumaverit fidem esse solum credere & sibi persuadere quod ita sit ; & doctiores esse solum ex fiducia seu confidentia credere quod salventur per Passionem Domini & Intercessionem Ipsius ; & quod vix aliquis noverit, quod nulla fides sit nisi sit charitas seu amor ; imo nec sciverunt quid charitas erga proximum ; nec quæ differentia est inter cogitare & velle ; plerique ex illis a tergo rejecerunt charitatem, dicentes quod charitas nihil faciat, sed solum fides : cum dictum est illis, quod charitas & fides unum sint, sicut voluntas & intellectus, & quod charitas resideat in voluntate & fides in intellectu, & quod separare unam ab altera, sit sicut separare voluntatem & intellectum, hoc non intellexerunt ; inde patuit, quod hodie vix aliqua fides sit. Hoc quoque illis ad vivum offensum est, adducti sunt illi, qui in persuasione fuerunt quod fidem habuerint, ad Societatem angelicam, ubi genuina fides erat, & tunc data communicatione clare perceperunt, quod illis nulla fides ; quod dein quoque coram pluribus facti sunt : idem etiam offensum est aliis modis penes illos qui professi sunt fidem, & putaverunt se credidisse, & non vixerunt vitam fidei quæ est charitas, & quique ex illis factus est, quod nulla eis fides fuerit, quia nihil ejus fuit in vita spiritus eorum, sed solum extra illam in aliqua cogitatione cum vixerunt in naturali mundo.

38. Talis status est Ecclesiæ hodie, quod nempe ibi non fides sit quia non charitas, & ubi non est charitas ibi nec est aliquod bonum spirituale, nam id bonum unice est ex charitate : dictum est e Coelo, quod apud aliquos adhuc sit bonum, at quod id non dici queat bonum spirituale, sed bonum naturale, ex causa quia ipsa Divina Vera in obscuro sunt, & Divina Vera introducunt ad charitatem, docent enim illam, & spectant illam ut finem ad quem, inde charitas non alia existere potest, quam prout sunt vera ex quibus : Divina
Vera,

Vergo ex quibus Doctrinae Ecclesiarum, spectant solam fidem, quapropter vocantur Doctrinae fidei, & non spectant vitam, & Vera quae modo spectant fidem & non vitam, non possunt facere hominem spiritualem; & quamdiu extra vitam sunt, modo naturalia sunt, sciuntur enim & cogitantur modo sicut res aliae; inde est, quod hodie non detur bonum spirituale, sed apud quosdam modo bonum naturale. Præterea omnis Ecclesia in principio est spiritalis, inchoat enim a charitate, sed temporis successu defecit a charitate ad fidem, & tunc ab Interna Ecclesia fit Externa, & quando fit Externa, tunc finis ejus est, quoniam tunc in scientia ponitur omne, ac parum si quicquam in vita; & quantum homo ab Interno fit Externus, tantum caligatur apud illum Lux spiritalis, usque ut non videat Divinum Verum ex ipso Vero, hoc est, ex Luce coeli, Lux coeli enim est Divinum Verum, sed solum ex luce naturali, quae talis est, cum sola & non illustrata a Luce spiritali, ut videat Divinum Verum sicut in nocte, nec cognoscit aliunde num verum, si, quam quia ita dictum est ab Antistite, ac receptum a communi Cætu; inde est, quod intellectuale eorum non illustrari a Domino poterit, nam quantum splendet lux naturalis in intellectu, tantum obtenebratur lux spiritalis; lux naturalis in intellectu splendet, quando mundana, corporea, & terrestria aphantur præ spiritualibus, coelestibus, & Divinis; tantum etiam homo Externus est.

39. Sed quia in Orbe Christiano non scitur, quod nulla fides sit si non charitas, nec quid Charitas erga proximum, ne quidem quod Voluntas faciat ipsum hominem, ac tantum ejus Cogitatio, quantum trahit a voluntate, quare ut illae res in lucem intellectus perveniant, velim adjungere Collecta de illis ex ARCANIS COELESTIBUS, quae inservire illustrationi possunt.

EX ARCANIS COELESTIBUS.

DE FIDE. Qui non sciunt quod omnia in Universo se referant ad VERUM & ad BONUM, & ad conjunctionem utriusque ut producat ali-quid, quod non sciant quod omnia Ecclesiae se referant ad FIDEM & AMOREM, & ad conjunctionem utriusque, n: 7752 ad 7762. 9186. 9224. Quod omnia in universo se referant ad Verum & Bonum, & ad conjunctionem utriusque, n: 2451. 3166. 4390. 4409. 5232. 7256. 10122. 10555. Quod Vera sint Fidei, & quod Bona sint amoris, n: 4353. 4997. 7178. 10367.

Qui non sciunt quod omnia & singula apud hominem se referant ad INTELLECTUM & ad VOLUNTATEM, & ad conjunctionem utriusque, ut homo sit homo, quod nec sciant quod omnia Ecclesiae se referant ad FIDEM & AMOREM, & ad conjunctionem utriusque, ut in homine sit Ecclesia, n: 2231. 7752. 7753. 7754. 9224. 9995. 10122. Quod binæ facultates homini sint, una quæ vocatur Intellectus, & altera quæ Voluntas, n: 641. 803. 3623. 3939. Quod Intellectus dicatur sit recipiendis Veris, ita quæ Fidei sunt, &

D

Voluntas

Voluntas dicata recipiendis Bonis, ita quæ amoris sunt, n: 9300. 9930. 10064. Quod inde sequatur, quod Amor seu Charitas faciat Ecclesiam, & non sola fides, seu fides separata ab illis, n: 809. 916. 1798. 1799. 1734. 1844. 4766. 5826.

Quod Fides separata a Charitate sit nulla Fides, n: 654. 724. 1162. 1176. 2049. 2116. 2340. 2349. 2419. 3849. 3868. 6348. 7039. 7842. 9782. Quod talis Fides in altera vita pereat, n: 2228. 5820. Quod doctrinæ de sola Fide destruant Charitatem, n: 6353. 8094. Quod qui Fidem separant a Charitate in Verbo repræsentant sine per Cainum, per Chanaan, per Rubenem, per Ægyptiorum primogenitos, & per Philistæos, n: 3325. 7097. 7317. 8093. Quod quantum Charitas recedit, tantum invalcat Religio de sola Fide, n: 2231. Quod Ecclesia successu temporis deficiat a Charitate ad Fidem, & tandem ad solam Fidem, n: 4683. 8094. Quod ultimo tempore Ecclesiæ sit nulla Fides quia nulla Charitas, n: 1843. 3489. 4649. Qui solam Fidem salvificam faciunt, quod vitam mali excusent, & quod illis qui in vita mali sunt, nulla fides sit, quia nulla Charitas, n: 3865. 7786. 7778. 7790. 7950. 8094. Quod illi intus in falsis sui mali sint, tamen hoc non sciunt, n: 7790. 7950. Quod ideo illis non possit conjungi Bonum, n: 8981. 8983. Quod etiam in altera vita sint contra Bonum, & contra illos qui in Bono sunt, n: 7097. 7127. 7317. 7502. 7945. 8096. 8313. Quod simplices corde præ sapientibus sciant quid bonum vite, ita quid Charitas, ac non quid Fides separata, n: 4741. 4754.

Quod Bonum sit Esse, & Verum Existere inde, & sic quod Verum fidei situm Esse vite habeat ex Bono charitatis, n: 3049. 3180. 4574. 5002. 9144. Inde quod Verum fidei vivat ex Bono charitatis, ita quod vita fidei sit charitas, n: 1589. 1947. 1997. 2579. 4070. 4096. 4097. 4736. 4757. 4884. 5147. 5928. 9154. 9667. 9841. 10729. Quod Fides non vivat apud hominem, cum modo sit & cogitat illa quæ fidei sunt, sed cum vult illa & ex velle facit illa, n: 9224. Quod conjunctio Domini cum homine non sit per fidem, sed per vitam fidei quæ est charitas, n: 9380. 10143. 10153. 10578. 10645. 10648. Quod Cultus ex bono charitatis sit verus cultus, ac ex vero fidei absque bono charitatis sit actus externus, n: 7724.

Quod sola Fides seu Fides separata a Charitate sit sicut lux hyemalis, in qua omnia Telluris torpent, & nihil produciunt, ac quod Fides cum Charitate sit sicut lux veris & æstatis, in qua omnia florent & producantur, n: 2231. 3146. 3412. 3413. Quod lux hyemalis, quæ est Fidei separata, in altera vita vertatur in densas tenebras cum influit lux e Coelo; & quod illi, qui in illa fide sunt, tunc in cæcitatem & stupiditatem veniant, n: 3412. 3413. Quod qui fidem a charitate separant, in tenebris sint, ita in ignorantia veri, & inde in falsis, nam hæc sunt tenebræ, n: 9186. Quod se conspiciant in falsa & inde mala, n: 3325. 8094. Errores & falsa in quæ se conspiciunt, n: 4721. 4730. 4776. 4783. 4925. 7779. 8313. 8765. 9224. Quod Verbum illis sit oculum, n: 3773. 4783. 8780. Quod non videant & attendant ad omnia illa quæ Dominus toties loquutus est de amore & charitate, de

quibus, n : 1017. 3416. Quod nec fiant quid Bonum, nec quid coelestis Amoris, nec quid Charitatis, n : 12607. 3693. 4136. 9995.

Quod Charitas faciat Ecclesiam, & non Fides separata a Charitate, n : 809. 916. 1798. 1799. 1864. 1844. Quantum boni in Ecclesia, si Charitas spectaretur primo loco, n : 6269. 6272. Quod una Ecclesia foret, & non divisa in plures, si Charitas esset essenziale ejus; & quod tunc nihil faceret, si different doctrinalia fidei, & cultus externi, n : 1285. 1316. 2385. 2853. 2982. 3267. 3445. 3451. 3452. Quod spectentur omnes ex Charitate in Coelo, & nullus ex fide absque illa, n : 1258. 1394. 2364. 4802.

Quod duodecim Discipuli Domini representaverint Ecclesiam quoad omnia fidei & charitatis in uno complexu, similiter ac duodecim Tribus Israelis, n : 2129. 3354. 3488. 3858. 6397. Quod Petrus, Jacobus, & Johannes representaverint eadem, charitatem, & bona charitatis, in suo ordine, n : 3759. Quod Petrus Fidem, n : 4738. 6090. 6073. 6344. 10087. 10580. Et quod Johannes bona charitatis, Praefat : ad Cap : xviii & xxi Genes : Quod ultimis temporibus nulla esset fides in Dominum quia non charitas, representatum est per quod Petrus ter abnegaverit Dominum antequam gallus tertio cecinit, Petrus enim in sensu representativo ibi est Fides, n : 6000. 6073. Quod gallinaceum aequae ac diluculum in Verbo significet ultimum tempus Ecclesiae, n : 10134. Et quod tria vel ter significant completum ad finem, n : 2788. 4495. 5159. 5198. 10127. Simile significatur per quod Dominus dixit ad Petrum, cum videret Johannem sequi Dominum, quid ad te Petre, tu sequere me Johannes, Petrus enim dixit de Johanne, hic quid, Joh. xxi : 21. 22. n : 10087. Quia Johannes representavit bona charitatis, quod accubuerit ad pectus Domini, n : 3934. 10081. Quod omnia nomina personarum & locorum in Verbo significant res abstractae ab illis, n : 758. 1888. 4310. 4442. 10329.

De CHARITATE. Quod Coelum sit distinctum in duo Regna, quorum unum vocatur Regnum coeleste, alterum Regnum spirituale; Amor in Regno coelesti est Amor in Dominum, & vocatur Amor coelestis, & Amor in Regno spirituali est Charitas erga proximum, & vocatur Amor spiritualis, n : 3325. 3653. 7257. 9002. 9833. 9961. Quod Coelum distinctum sit in Duo illa Regna, videatur in Opere de Coelo & Inferno n : 20 ad 28. Et quod Divinum Domini in coelis sit Amor in Ipsum, & Charitas erga proximum, n : 13 ad 19 ibi.

Quod non sciatur quid Bonum & quid Verum, nisi sciatur quid Amor in Dominum & Charitas erga proximum, quoniam omne Bonum est Amoris & Charitatis, & omne Verum est Boni, n : 7255. 7366. Quod scire vera, velle vera, & affici veris propter vera, hoc est, quia vera sunt, sit Charitas, n : 3876. 3877. Quod Charitas consistat in affectione interna faciendi verum, & non in externa absque illa, n : 2430. 2442. 3776. 4899. 4956. 8033. Ita quod Charitas consistat in usus praestandis propter usus, & quod quale ejus sit secundum usus, n : 7038. 8253. Quod Charitas sit vita spiritualis hominis, n : 7081. Quod totum Verbum sit Doctrina Amoris & Charitatis,

n : 6632. 7262. Quod nesciatur hodie quid Charitas, n : 2417. 3398. 4776. 6632. Quod usque homo ex lumine rationis suæ scire possit, quod Amor & Charitas faciant hominem, n : 3957. 6273. Tum quod Bonum & Verum concordent, ac unum sit alterius, ita Charitas & Fides, n : 7627.

Quod Dominus in supremo sensu sit Proximus, quia Ille super omnia amandus est; inde quod omne id Proximus sit, quod ab Ipso est in quo Ipse, ita Bonum & Verum, n : 2425. 3419. 6706. 6819. 6823. 8124. Quod discrimen Proximi sit secundum quale Boni, ita secundum præsentiam Domini, n : 6707. 6708. 6709. 6710. Quod omnis homo, & omnis Societas, tum Patria & Ecclesia, ac in universalis sensu Regnum Domini, sint Proximus, & quod illis benefacere ex amore boni secundum quale status illorum, sit amare proximum, ita proximus est bonum illorum, cui consulendum est, n : 6818 ad 6824. 8123. Quod etiam Bonum Civile quod est justum, & bonum morale quod est Bonum vitæ in societate, sit Proximus, n : 2915. 4730. 8120. 8121. 8122. Quod amare proximum non sit amare personam, sed id quod est apud illum ex quo ille, ita bonum & verum, n : 5025. 10336. Qui amant personam, & non quod est apud illum ex quo ille, quod ament æque malum ac bonum, n : 3820. Et quod benefaciant æque malis ac bonis, cum tamen benefacere malis est malefacere bonis, quod non est amare proximum, n : 3820. 6703. 8120. Index qui punit malos ut emendantur, & ne contaminentur ab illis boni, is proximum amat, n : 3820. 8120. 8121.

Quod amare proximum sit facere bonum, justum & rectum in omni opere & in omni functione, n : 8120. 8121. 8122. Inde, quod Charitas erga proximum se extendat ad omnia & singula quæ homo cogitat, vult & facit, n : 8124. Quod facere bonum & verum propter bonum & verum, sit amare proximum, n : 10310. 10336. Quod illi qui hoc faciunt, ament Dominum, qui in supremo sensu est Proximus, n : 9212. Quod vita charitatis sit vita secundum præcepta Domini, ita quod vivere secundum Divina Vera, sit amare Dominum, n : 10143. 10153. 10310. 10578. 10648.

Quod genuina Charitas non sit meritoria, n : 2340. 2373. 2400. 3887. 6388 ad 6393. Quia est ex affectione interna, ita ex jucundo faciendo bonum, n : 2373. 2400. 3887. 6388. 6393. Qui fidem separant a charitate, quod in altera vita faciat fidem, & bona opera quæ in externa forma securrunt, meritoria, n : 2373.

Quod Doctrina Antiquæ Ecclesiæ fuerit Doctrina vitæ, quæ est Doctrina charitatis, n : 2487. 2385. 3419. 3420. 4844. 6628. Quod Antiqui, qui ab Ecclesia, redegerint bona charitatis in ordinem, & distinxerint in classes, & singulis imposuerint nomina, & quod illis inde sapientia, n : 2417. 6629. 7259 ad 7262. Quod sapientia & intelligentia crescant in immensum in altera vita apud illos, qui vitam charitatis in mundo vixerunt, n : 1941. 5859. Quod Dominus cum Divino Vero influat in Charitatem, quia in ipsam vitam hominis, n : 2363. Quod homo sit sicut hortus, cum apud illum charitas & fides conjunctæ sunt, sed sicut desertum cum non conjunctæ, n : 7626. Quod

ET BABYLONIA DESTRUCTA. 29

Quod homo tantum recedat a sapientia, quantum a charitate, n : 6630. Quod in ignorantia de Veris Divinis sint, qui non in charitate sunt, utcumque se credunt sapere, n : 2416. 2435. Quod vita angelica consistat in bonis charitatis, quæ sunt usus, præstandis, n : 454. Quod Angeli spirituales sint formæ charitatis, n : 553. 3804. 4735.

De VOLUNTATE & INTELLECTU. Quod binæ facultates homini sint, una quæ vocatur Intellectus, altera quæ Voluntas, n : 35. 641. 3939. 10122. Quod binæ illæ facultates faciant ipsum hominem, n : 10076. 10109. 10110. 10264. 10284. Quod homo talis sit, quales illæ facultates apud illum sunt, n : 7342. 8885. 9282. 10264. 10184. Quod per illas homo etiam distinguatur a bestiis, ex causa quia Intellectus hominis elevari potest a Domino, & videre Vera Divina, pariter Voluntas & percipere Bona Divina, & sic homo conjungi Domino per binas suas facultates, quæ faciunt illum, secus autem bestię, n : 4525. 5302. 5114. 6323. 9231. Et quia homo in facultate illa est præ bestiis, quod non meri possit quoad interiora sua quæ ejus spiritus sunt, sed quod vivat in æternum, n : 5302.

Quod omnia in universo se referant ad Bonum & Verum, ita apud hominem ad Voluntatem & Intellectum, n : 803. 10122. Quia Intellectus est recipiens veri ac Voluntas boni, n : 3332. 3623. 5332. 6065. 6125. 7503. 9300. 9930. Eodem recidit, siue dicas Verum siue dicas fidem, nam fides est veri ac verum est fidei; & eodem recidit, siue dicas bonum siue dicas amorem, nam amor est boni & bonum est amoris, quod enim homo credit hoc verum dicit, & quod homo amat hoc bonum dicit, n : 4353. 4997. 7178. 10122. 10367. Inde sequitur quod Intellectus sit recipiens fidei, & quod Voluntas sit recipiens amoris, n : 7178. 10122. 10367. Et quia Intellectus hominis recipere potest fidem in Deum, ac voluntas amorem in Deum, quod possit fide & amore conjungi Deo, & qui conjungi potest Deo amore & fide, non potest mori in æternum, n : 4525. 6323. 9231.

Quod Voluntas hominis sit ipsum Esse vitæ illius, quia est receptaculum amoris seu boni, & quod Intellectus sit Existere vitæ inde, quia est receptaculum fidei seu veri, n : 3619. 5002. 9282. Ita quod vita Voluntatis sit vita principalis hominis, & quod vita Intellectus procedat inde, n : 585. 590. 3619. 7342. 8885. 9282. 10076. 10109. 10110. Similiter ut lux ex igne seu flamma, n : 6032. 6314. Quod quæ in Intellectum veniunt & simul in voluntatem, approprientur homini, non autem quæ solum in Intellectum, n : 9009. 9069. 9071. 9129. 9182. 9386. 9393. 10076. 10109. 10110. Quod illa fiant vitæ hominis quæ recipiuntur voluntate, n : 3161. 9386. 9393. Inde sequitur quod homo sit homo ex voluntate, & inde Intellectu, n : 8911. 9069. 9071. 10076. 10109. 10110. Unusquisque etiam homo ab aliis amatur & æstimatur secundum bonum suæ voluntatis & inde Intellectus, amatur enim & æstimatur qui vult bene & intelligit bene, ac rejicitur & vilipenditur qui intelligit bene & non vult bene, n : 8911. 10076. Quod homo post mortem etiam maneat, sicut ejus Voluntas & inde Intellectus est, n : 9069. 9071. 9386. 10153. Et quod quæ Intellectus suat, &
non;

non diuini voluntatis, atunc evanescent, quia non sunt in homine, n. : 9282. seu quod eodem modo, quod homo post mortem maneat sicut ejus amor est, & inde fides, aut sicut ejus bonum & inde verum, & quod quæ fidei sunt & non singul amoris, seu quæ veri sunt & non simul boni, tunc evanescent, quia non sunt in homine, ita non hominis, n. : 553. 2864. 10153. Quod homo possit intellectu capere, quod non ex voluntate facit, seu quod possit intelligere quod non potest velle, quia contra amorem ejus, n. : 3539. Quod homo regere sciat distinguere inter cogitare & velle, causa, n. : 9991.

Quam perverfus status est apud quos intellectus & Voluntas non unum agunt, n. : 9075. Quod talis status sit apud hypocritas, dolosos, assentatores & simulatores, n. : 4326. 3573. 4799. 8250.

Quod omnis Voluntas boni & inde Intellectus Veri, sit a Domino, non ita Intellectus Veri separatus a Voluntate boni, n. : 1831. 3514. 5483. 5649. 6027. 8685. 8701. 10153. Quod Intellectus sit qui illustratur a Domino, n. : 6222. 6608. 10659. Quod Intellectus illustretur, quantum homo recipit verum voluntate, hoc est, quantum vult facere secundum id, n. : 3619. Quod Intellectui sit lux e Caelo, sicut xrisui lux e mundo, n. : 1524. 5114. 6608. 9128. Quod Intellectus talis sit, qualia sunt vera ex bono, ex quibus formatus est, n. : 10064. Quod Intellectus sit qui est ex veris quæ ex bono, non autem qui est ex falsis quæ a malo, n. : 10675. Quod Intellectus sit videre ex illis quæ experientiae & scientiæ sunt, vera, causas rerum, nexus & consequentia in serie, n. : 6125. Quod Intellectus sit videre & percipere num verum sit antequam confirmatur, non autem posse confirmare quodcunque, n. : 4741. 7012. 7680. 7950. 8521. 8780. Quod videre & percipere num verum sit antequam confirmatur, solum detur apud illos qui assentiuntur vero propter verum, ita qui in luce spirituali sunt, n. : 8521. Quod lux confirmationis sit lux naturalis, dabilis etiam apud malos, n. : 8780. Quod omnia dogmata etiam falsa confirmari possint, usque ut appareant sicut vera, n. : 2482. 2490. 5033. 6865. 7950.

Quod omnia, quæ in Apocalypsi prædicta sunt, hodie impleta sint.

40. **N**EMO scire potest quid significant & involvunt omnia illa quæ in Apocalypsi continentur, nisi sciat sensum internum seu spirituales Verbi; nam quicquid ibi est, simili stylo conscriptum est, quo sunt Prophetica Veteris Testamenti, in quibus unaquævis vox significat spirituale, quod non apparet in sensu literæ: præterea illa, quæ in Apocalypsi sunt, nec possunt explicari quoad sensum spirituales nisi ab illo qui scit quomodo cum Ecclesia transactum est usque ad finem ejus, & hoc sciri non potest quam in Caelo, & id est quod in Apocalypsi continetur: agitur enim in sensu

sensu spirituali Verbi ubivis de Spirituali Mundo, hoc est, de statu Ecclesiae tam in Coelis quam in Terris, inde est Verbum spirituale & Divinum; ille status est qui in suo ordine ibi exponitur: inde constare potest, quod illa, quae in Apocalypsi continentur, nusquam ab aliquo explicari queant, nisi cui revelatum est de successivis statibus Ecclesiae in Coelis: est enim Ecclesia in Coelis aequae ac in terris, de qua in sequentibus aliqua dicentur.

41. Qualis Ecclesia Domini in terris est, non videri potest ab aliquo homine, quando is in mundo vivit, minus quomodo deflexit a bono ad malum progressu temporis; causa est, quia homo, dum in mundo vivit, in externis est, & non videt nisi quae patent coram naturali ejus homine; qualis autem Ecclesia est quoad spiritualia, quae sunt ejus interna, non in mundo apparet, verum apparet in Coelo ut in clara die, quoniam Angeli in spirituali cogitatione & quoque in spirituali visu sunt, & inde non nisi quam spiritualia vident; & praeterea omnes homines ibi simul sunt qui in mundo nati a principio creationis, ut supra ostensum est, & quoque omnes ibi distincti in Societates secundum bona amoris & fidei, videatur in Opere de Coelo & Inferno n: 41 ad 50, inde est, quod status Ecclesiae, & quoque progressiones ejus in Coelo coram Angelis pateant. Nunc quia Ecclesiae status quoad amorem & fidem in Apocalypsi in sensu ejus spirituali describitur, ideo non potest aliquis scire, quid omnia ibi in serie involvunt, nisi cui revelatum est e Coelo, & simul cui datum est scire internum seu spiritalem sensum Verbi. Hoc asseverare possum, quod singula ibi, usque ad unamquamvis vocem, continent in se sensum spiritalem, & quod in illo sensu omnia Ecclesiae quoad spiritalem ejus statum a principio ad finem plene descripta sint: & quia unaquavis vox ibi spirituale significat, ideo nulla vox potest deesse, quin series rerum in sensu interno inde mutationem patiatur; idcirco in fine illius Libri dicitur, “*Si quis absculerit ex verbis Libri prophetiae hujus, auferet Deus partem ejus e libro vitae, & ex Civitate illa sancta, & ex iis quae scripta sunt in Libro illo,*” Cap: xxii: 19. Simile est cum Libris Verbi Veteris Testamenti; in illis etiam unaquavis res, & unaquavis vox continet sensum internum seu spiritalem, quapropter nec ibi aliqua vox auferri potest; inde est, quod ex Divina Providentia Domini illi Libri integri conservati sunt usque ad iohannem a tempore quo conscripti, per curam plurimum qui singulissima ibi numeraverunt; hoc provissum est a Domino ob sanctitatem, quae cuivis iohannae, litterae, voci, & rei ibi inest.

42. Quia sensus internus seu spiritualis similiter inest omni voci in Apocalypsi, & quia sensus ille continet arcana status Ecclesiae in coelis & in terris, & quia illa non alicui revelari possunt, nisi qui illam sensum novit, & simul nisi cui datum est consortium habere cum Angelis, & spiritualiter cum illis loqui, ideo, ne illa quae ibi scripta sunt, lateant coram hominibus, & in posterum desistantur ob non intellecta, mihi detecta sunt quae imbi continetur; quae quia sunt multa, non possunt in hoc Opusculo describi; quare velim totum illud Librum a principio ad finem explicare, ac reterege arcana, quae intus imbi sunt: quae Explicatio publico sistetur intra biennium; & simul

simul ibi aliqua quæ in Daniele, quæ ob non cognitum sensum spirituales, huc usque recondita latuerunt.

43. Qui non sensum internum seu spirituales novit, nusquam divinare potest quid in Apocalypsi intelligitur per Draconem, & per Michaelis & Angelorum ejus pugnam cum illo; quid per caudam qua Draco detrahit e Coelo tertiam partem stellarum; quid per Mulierem quæ peperit filium masculum, qui raptus est ad Deum, & quam persequutus est draco; quid per Bestiam ascendentem a mari, & per Bestiam ascendentem a terra, quibus tot cornua; quid per Meretricem cum qua scortati sunt Reges terræ; quid per Resurrectionem primam & secundam, perque mille annos; quid per Stagnum sulphuris & ignis, in quod draco, bestia, & pseudopropheta conjecti sunt; quid per Equum Album; tum quid per prius Coelum & priorem Terram, quæ transiverunt; & quid per novum Coelum & novam Terram, quæ loco priorum; perque Mare quod non amplius; tum quid per Civitatem Hierosolymam novam descendentem e Coelo, perque ejus mensuras, murum, portas, & fundamentum ex lapidibus pretiosis; quid per varios numeros; præter reliqua, quæ arcanissima sunt illis qui nihil de spiritali sensu Verbi norunt. Sed singula detecta videbuntur in promissa Explicatione super illum Librum.

44. In antecessum memorandum est, quod omnia quæ inibi in celesti sensu continentur, nunc impleta sunt: communia aliqua velim in hoc Opusculo tradere, de Ultimo Judicio; de Babylonia destructa; de primo Coelo & prima Terra quæ transiverunt: de novo Coelo, deque nova Terra, & de nova Hierosolyma, ob causam ut sciatur quod omnia nunc peracta sint: sed specifica non tradi queunt, nisi ubi explicantur singula secundum descriptiones in Libro Revelationis de illis.

Quod Ultimum Judicium peractum sit.

45. SUPRA in suo Articulo ostensum est, quod Ultimum Judicium non existat in terris, sed in Mundo spiritali, ubi omnes a principio creationis simul sunt; & quia ita est, non potest ad cognitionem ullius hominis venire, quam Ultimum Judicium peractum est, quisque enim expectat id in terris, & simul tunc omnium mutationem in Coelo quod coram oculis, & in Terris, cumque Humano Genere ibi: ne itaque homo Ecclesiæ in tali fide, ex ignorantia vivat, & illi, qui de Ultimo Judicio cogitant, præstolentur illud in perpetuum, unde tandem peritura sit fides de illis quæ in sensu literæ Verbi de illo dicta sunt, & ne forte ideo plures recessuri sint a fide de Verbo, datum est mihi oculis meis videre, quod Ultimum Judicium nunc peractum sit, & quod mali conjecti sint in Inferna, ac boni elevati in Coelum, & sic quod omnia in ordinem redacta sunt, & inde restitutum Aequilibrium spirituale, quod est inter bonum & malum, seu inter Coelum & Infernum. Quo-
modo

modo Ultimum Judicium peractum est, datum est mihi videre a principio ad finem, tum quoque quomodo Babylonica destructa est, ut & quomodo illi, qui intelliguntur per Draconem, coniecti sunt in abyssum; tum etiam quomodo formata est novum Coelum, & instaurata est nova Ecclesia in Coelis, quæ intelligitur per Novam Hierosolimam. Hæc omnia data mihi sunt oculis meis videre, ob finem ut possim testari. Ultimum hoc Judicium inchoatum est in principio Anni præcedentis 1757, & in fine illius Anni plene peractum est.

46. Sed sciendum est, quod Ultimum Judicium factum sit super illos qui vixerunt a tempore Domini ad hunc diem, non autem super illos qui antea vixerunt: in hac Tellure enim Ultimum Judicium prius bis extiterat, unum quod in Verbo describitur per Diluvium; alterum ab Ipso Domino cum fuit in mundo, quod etiam intelligitur per Domini verba, “*Nunc Judicium est Mundi hujus, nunc princeps mundi hujus egeritur foras*,” Job: xii: 3; & alibi, “*Hæc loquutus sum vobis, ut in Me pacem habeatis; confidite, Ego vici mundum*,” Joh: xvi: 33. Et quoque per hæc apud Esaiam, “*Quis hic qui venit ex Edom, incidens in multitudine roboris sui, magnus ad salvandum; torcular calcavi Solus, propterea calcavi eos in ira mea, unde sparsa est victoria eorum super vestes meas, nam dies vindictæ in corde meo, Et annus redemptorum meorum venit; ideo factus est in Salvatore meo*,” lxiii: 1 ad 8: & alibi pluries. Quod bis in hac Tellure prius extiterit Ultimum Judicium est causa, quia omne Judicium existit in fine Ecclesie, ut supra in suo Articulo ostensum est; & in hac Tellure fuerunt binæ Ecclesie, Prima ante Diluvium, & Altera post Diluvium; Ecclesia ante Diluvium describitur in Primis Capibus Geneleos per novam Creationem Coeli & Terræ, & per Paradisum; & eius finis percesum ex Arbore scientiæ, ac postea in specie; & ejus Ultimum Judicium describitur per Diluvium, & omnia illa secundum sylum Verbi per meras correspondencias; in cujus sensu interno seu spiritali per Creationem Coeli & Terræ intelligitur instauratio novæ Ecclesie, videatur supra in primo Articulo; per Paradisum in Edene coelestis illius Ecclesie sapientia; per Arborem scientiæ scientificum quod illam Ecclesiam destruxit, simile per serpentem ibi; & per Diluvium intelligitur Ultimum Judicium super illos qui fuerunt ab illa Ecclesia. Altera autem Ecclesia, quæ fuit post Diluvium, describitur etiam aliquibus in locis in Verbo, ut Deut: xxxii: 7 ad 14, & alibi; hæc per multum Orbis Asiatici extensa fuit, & continuata apud posteros ex Jacobo; finis ejus fuit cum Dominus in mundum venit, ab Ipso tunc Ultimum Judicium factum est super omnes a prima illius Ecclesie instauracione, & simul tunc super relictos a prima Ecclesia: Dominus ob illum finem in Mundum venit, ut omnia in ordinem redigeret in Coelis, & per Coelos in Terris, & simul ut Humanum suum Divinum faceret, quod nisi factum fuisset, nemo potuisset salvari. Quod binæ Ecclesie ante Domini adventum in hac Tellure fuerint, ostensum est variis in locis in ARCANIS COELESTIBUS, ex quibus Collecta videantur ad finem hujus Articuli (1): & quod Dominus in mundum venerit, ut redigeret omnia in ordinem in coelis & per illos in terris, utque

E

Humanum

Humanum suum Divinum faceret (m). Testis Ecclesia in hac Tellure est Christiana; super hanc, & simul super omnes quia tempore Domini in Primo Coelo fuerunt, factum est Ultimum Judicium, de quo nunc agitur.

47. Quomodo hoc Ultimum Judicium factum est, non potest in hoc Opusculo in specie describi, quia plura sunt, sed describentur in Explicatione super Apocalypsin: Judicium enim non solum peractum est super omnes qui ab Ecclesia Christiana fuerunt, sed etiam super omnes qui vocantur Mahomedani, & quoque super omnes Gentes in hoc terrarum Orbe; & factum est hoc ordine; primum super illos qui a Pontificia religione fuerunt; dein super Mahumedanos, postea super Gentes, & ultimo super Reformatos. De Judicio super illos qui a Pontificia religione fuerunt, videbitur in seguente Articulo de Babylonia destructa; de Judicio super Reformatos in Articulo de priori Coelo quod transivit; de Judicio autem super Mahumedanos & super Gentes aliqua in hoc Articulo dicentur.

48. Ordinationes omnium Gentium & Populorum, super quos Judicium, in Mundo spirituali, visae sunt ut sequitur. In medio collecti appaerunt illi, qui Reformati vocantur, & ibi quoque distincti secundum Patrias eorum; Germani ibi versus Septentrionem; Sueci ibi versus Occidentem; Dani in Occidente; Hollandi versus Orientem & Meridiem; Angli in medio. Circum totum hoc Medium, ubi omnes Reformati erant, collecti appaerunt illi qui a Pontificia Religione erant, maxima pars in Plaga occidentali, aliqua in Meridionali. Ultra illos erant Mahumedani, etiam distincti secundum Patrias eorum, omnes tunc appaerunt in Occidente juxta Meridiem. Ultra illos congregatae erant Gentes ingenti numero, quae sic constituebant ipsum ambitum; extra has apparuit sicut Mare, quod terminus. Quod Nationes ita ordinate secundum Plagas fuerint, erat secundum cuiusvis communem facultatem recipiendi Divina Vera; quapropter in Mundo spirituali quilibet cognoscitur a Plaga & loco ibi ubi habitat, & quoque in Societate cum pluribus ex commoratione respective ad plagas, de qua re videatur in Opere de Coelo & Inferno n: 148. 149. Similiter sit cum vadunt a loco ad locum, tunc omnis progressio sit ad plagas secundum Ratus successivos cogitationum ex affectionibus quae sunt vitae propriae illorum: secundum illas dedicati sunt ad loca sua illi, de quibus sequitur. Verbo, in Mundo spirituali viae, quas quisque ambulat, sunt determinationes actuales cogitationum mentis; inde est, quod Viae, Ambulationes, & similia, in sensu spirituali in Verbo significant determinationes & progressiones vitae spiritualis.

49. Quatuor Plagae in Verbo vocantur quatuor Veni, & congregatio eorum congregatio a quatuor Ventis, ut apud Matthaeum, ubi agitur de Ultimo Judicio, "*Misite Angelos suos, & congregabunt electos a quatuor Ventis, a Caecorum extrema ad eorum extremum*," xxiv: 31. Et alibi, "*Congregabuntur ante Filium hominis omnes Gentes, & separabis illos unum ab altero, sicut separavit Pastor Ovies & Hircis; & stabunt oves ad dextrum, & hircos ad sinistram*," xxv: 31. 32, significat quod Dominus separaturus sit illos qui in veteris sunt & summi in bono, ab illis qui in veteris sunt & non in bono, nam in

Verbi sensu spirituali per dextrum significatur bonum, & per sinistrum verum, similiter per oves & per hircos; super alios nec factum est iudicium; nam mali qui in nullis veris, jam perierunt in inferis erant, illuc enim conijciuntur omnes mali post mortem, ita ante iudicium, qui corde negant Divinum & a fide rejiciunt Ecclesiae vera. Ex illis qui in Veris & non in bono fuerunt, existit prius Coelum quod transivit; & ab illis qui in Veris sunt & simul in bono formatum est novum Coelum.

50. Quod iudicium super Mahumedanos & Gentes, de quo in hoc Articulo, attinet, factum est sicut sequitur. Mahumedani a suis locis, ubi congregati sunt, quae erant iuxta Meridiem in Occidente, deducti sunt per viam circum Christianos, ab Occidente per Septentrionem ad Orientem usque ad consorium ubi Meridies; ac ita via separati sunt mali a bonis; mali coniecti sunt in Paludes & Stragula; multi etiam dispersi in quoddam desertum quod ultra erat; boni autem ducebantur per Orientem ad terram magni spatii prope Meridiem, ac ibi datae illis habitationes: illi, qui huc perducti fuerunt, erant qui in mundo agnoverunt Dominum pro Maximo Propheta, & pro Filio Dei, & crederent ipsum missum a Patre ut informaret Genus humanum, & simul vixerunt vitam moralem spirituales secundum religiosum suum. Pseique ex illis, cum informati, recipiunt fidem in Dominum, & agnoscunt ipsum esse unum cum Patre: datur etiam illis communicatio cum Coelo Christiano per influxum a Domino, sed non communicentur, quia Religio separatur. Omnes ex illa Religione, ut primum inter suos in alteram vitam veniunt, quaerunt primo Mahumedem, sed ille non apparet, verum loco eius bini alii, qui se vocant Mahumedes; hi sedem hacti sunt in Medio sub Christiano Coelo, ad sinistrum ibi; causa, quod illi bini loco Mahumedis sint, est quia omnes, ex quacunque religione sunt, post mortem primum perducuntur ad illos, quos coluerunt in mundo, religio enim sua adheret unicuique, sed cum percipiunt quod nihil opis ferre possint, recedunt ab illis; nullus enim aliter abduci a suo religioso potest, quam ut primum in illud impitatur. Unam ipse Mahumedes, & qualis ille, tum undenam sunt bini illi, qui loco Mahumedis, in Libro, ubi explicabitur Apocalypsis, dicitur.

51. Iudicium super Gentes singuli pene modo, quo super Mahumedanos, factum est, sed non perductae sunt summi modo per circumpositum, solum per alquantum viae in Occidente, ubi mali separati sunt a bonis, mali coniecti sunt ibi in binos hiatus magnos, qui oblique tendebant in profundum, boni autem deducti sunt supra Medium ubi Christiani, versus terram in Plaga Orientali ubi erant Mahumedani, & habitationes sortiti sunt post illos, ac ulterius ad multam extensionem in Plaga meridionali. Illi autem ex Gentilibus, qui in Mundo coluerunt Deum sub Humana forma, & charitatis vitam secundum Religiosum suum egerunt, conjunguntur Christianis in Coelo, nam Dominum praere reliquis agnoscunt & adorant: illorum intelligentissimi sunt ex Africa. Tanta multitudo Gentium & Mahumedanorum visa est, ut non nisi quam per myriades numerari posset. Iudicium super tantam Multitudinem per aliquot

aliquot dies factum est; nam unusquisque cum mittitur in suum amorem & in suam fidem, illico designatus est, & ad similes fertur.

52. Ex his constat veritas predictionis Domini de Ultimo Judicio, quod *tunc venient ab Oriente & Occidente, & a Septentrione & Meridie, & discurrunt in Regno Dei,* Luc: xlii: 29.

EX ARCANIS COELESTIBUS. (1) Quod Prima & Antiquissima Ecclesia in hac Tel-
lere fuerit, quæ describitur in Primis Capitulis Geneseos, & quod illa fuerit Ecclesia
Coelestis, omnium præcipua, n: 607. 895. 920. 1121. 1122. 1123. 1124. 2896. 4493.
8891. 9942. 10545. Quales illi, qui ab illa Ecclesia fuerunt, in Cælo sunt, n: 1114
ad 1125. Quod ibi in summa luce sunt, n: 1117. Quod variae Ecclesiae fuerint post
diluvium, quæ una voce Ecclesia Antiqua vocantur, n: 1125. 1126. 1127. 1327.
10355. Ipsa Antiqua Ecclesia per quot Regna Aſiæ fuit extensa, n: 1238. 2385.
Quales fuerunt homines Antiquæ Ecclesiae, n: 609. 895. Quod Ecclesia Antiqua
fuerit Ecclesia Representativa, n: 519. 521. 2896. Qualis Antiqua Ecclesia fuit,
eum cepit declinare, n: 1128. Discrimen inter Ecclesiam Antiquissimam & Anti-
quam, n: 597. 607. 640. 641. 765. 784. 895. 4493. De Ecclesia inchoata ab Ebero,
quæ Ecclesia Hebræa dicta fuit, n: 1238. 1241. 1343. 4516. 4517. Discrimen inter
Ecclesiam Antiquam & Hebræam, n: 1343. 4874. De Ecclesia instituta apud posteros
Jacobi seu filios Israelis, n: 4281. 4288. 4310. 4500. 4899. 4912. 6304. 7048. 9320.
10396. 10526. 10531. 10698. Quod statuta, judicia, leges, quæ mandata sunt apud
filios Israelis, fuerint quoad partem familia illis quæ in Ecclesia Antiqua, n: 4449.
Ritus representativi Ecclesiae apud filios Israelis institutæ qualiter differabant a ritibus
representativis Antiquæ Ecclesiae, n: 4288. 10149. Quod in Antiquissima Ecclesia
fuerit Revelatio immediata e Cælo; in Antiqua Ecclesia per correspondentias; in Ec-
clesia apud filios Israelis viva voce, & in Ecclesia Christiana per Verbum, n: 10355.
Quod Dominus fuerit Deus Antiquissimæ Ecclesiae, & quoque Antiquæ, & vocatus
Jehovah, n: 1343. 6848.

(m) Quod Dominus redegerit omnia in Cælis & in Infernis in ordinem, cum fuit
in mundo, n: 4075. 4286. 9937. Quod Dominus tunc liberaverit Mundum spiritua-
lem ab Antediluvianis, n: 1266. Quales illi fuerunt, n: 310. 311. 560. 562. 563. 570.
581. 586. 607. 660. 805. 808. 1034. 1120. 1265 ad 1272. Quod Dominus per Ten-
tationes & Victorias subjugaverit Inferna, ac redegerit omnia in ordinem, & simul glori-
ficaverit Humanum suum, n: 4287. 9397. Quod Dominus ex Se seu ex propria
potentia id fecerit, n: 1692. 9937. Quod Dominus Solus pugnaverit, n: 8273.
Quod Dominus inde Justitia & Meritum factus sit Solus, n: 1813. 2025. 2026. 2027.
9715. 9809. 10019. Quod Dominus sic univerit Humanum suum Divino, n: 1725.
1729. 1733. 1737. 3318. 3381. 3382. 4286. Quod Passio crucis fuerit ultima Ten-
tatio, & plenaria Victoria, per quam se glorificavit, hoc est, Humanum suum Divi-
num fecit, ac subjugavit inferna, n: 2776. 10655. 10659. 10829. Quod Dominus
non potuerit quoad ipsum Divinum tentari, n: 2795. 2803. 2813. 2814. Quod ideo
assumeret Humanum a matre, in quod admisit tentationes, n: 1414. 1444. 1573.
5041. 5157. 7193. 9315. Quod expulerit omne hereditarium ex matre, & exierit
humanum ex illa, usque tandem ut non filius ejus esset, & quod induerit Humanum
Divinum, n: 2159. 2574. 2649. 3036. 10829. Quod Dominus per subjugationem
Infernorum, & per glorificationem Humani sui, salvaverit homines, n: 4180. 10019.
10152. 10655. 10659. 10828.

De

De Babylonia, & ejus Destructione.

53. **Q**UOD omnia, quæ in Apocalypſi prædicta ſunt, hodie impleta ſint, videatur ſupra n: 40 ad 44; tum quod Ultimum Judicium jandum peractum ſit, in Articulo præcedente, ubi etiam oſenſum eſt, quomodo Judicium factum eſt ſuper Mahumedanos & Gentiles; hic nunc ſequitur, quomodo factum eſt ſuper Pontificios, qui ſunt qui intelliguntur per Babyloniā, de qua in Apocalypſi multis agitur, & de ejus destructione in ſpecie in Capite xviii, quæ ita deſcribitur, “*Angelus exclamavit vehementer voce magna, cecidit, cecidit Babylon, & facta eſt domicilium demoniorum, & cuſtodia omnis ſpiritus impuri, & cuſtodia omnis avis immundæ exoſæ*,” Verſ: 2. Sed antequam nãratur, quomodo illa destructio facta eſt, præmittentur, I. Quid intelligitur per Babyloniā, & qualis illa. II. Quales ſunt in altera vita illi qui ex Babylonia ſunt; III. Ubinam Habitationes eorum hæcenus fuerunt. IV. Cur uſque ad diem Ulimi Judicii ibi tolerati ſunt. V. Quomodo destructi, & Habitationes eorum Deſertum factæ ſunt. VI. Quod conſervati ſunt, qui ex illis in affectione veri ex bono fuerunt. VII. De ſtatu eorum poſthac, qui inde e terris veniunt.

54. *Quid intelligitur per Babyloniā & qualis illa.* Per Babyloniā intelliguntur omnes, qui per religioſum dominari volunt; per religioſum dominari, eſt ſuper animas hominum, ita ſuper ipſam viam ſpiritualē illorum, ac pro mediis uti Divinis quæ in Religioſo; omnes illi, qui pro ſine habent Dominium, & pro mediis Religionem; in genere ſunt Babylonia. Quod Babylonia dicantur, eſt quia antiquis temporibus tale dominium inchoatum eſt, ſed in principio ejus destructum; inchoatio ejus deſcribitur per Urbem & per Turrim, cujus caput eſſet in cœlo; & ejus destructio per confuſionem labiorum, unde nomen ejus **BABEL**, Genef: xi: 1 ad 9; quid per ſingula illa intelligitur in ſenſu interno ſeu ſpirituali. Verbi, videatur explicatum in **ARCANIS CŒLESTIBUS**, n: 1283 ad 1328. Quod etiam tale Dominium ceptum & inſtitutum ſit in Babel, conſtat apud Daniēlem, ubi dicitur de Nebuchadnezar, quod erexit Imaginem, quam omnes adorarent, Cap: iv: 1 ad ſin: Et quoque intelligitur per quod Belſchazzar cum proceribus biberit ex vaſis aureis & argenteis, quæ Nebuchadnezar exportaverat ex Templo Hieroſolymæ, & ſimul tunc coluerit deos auri, argenti, cupri, ferri; quare ſcriptum eſt in pariete, *numravi, appendi, diſiſti*, & ipſe Rex eadem nocte interfectus eſt, Cap: v: 1 ad ſin: per vaſa auri & argenti Templi Hieroſolymæ ſignificantur Eccleſiæ bona & vera; per bibere ex illis, & ſimul colere deos auri, argenti, cupri, ferri, ſignificatur prophātio; ac per ſcripturam ſuper pariete, & per mortem regis, ſignificatur viſitatio & destructio, denuntiatæ illis qui uſi ſunt Divinis bonis & veris pro mediis. Quales illi ſunt, qui Babylonia dicuntur, deſcribitur etiam paſſim apud Prophetas, ut apud Eſaiam, “*Proſeras parabolam hæc de Rege BABYLONIÆ; ſregit*.”

fregit Jebocub baculum impiorum, sceptrum dominantium: decidisti de Caelo, Lucifer; succidisti es usque in terram: tu dixisti quoniam tu es, in caelos ascendam, super bellas Dei exaltabo thronum meum, Et sedabo in monte convectus, in lateribus septentrionis, similis fami Allissimo. Verumtamen in Infernum deieceris, ad latera foveae; exstendam BABYLONI nomen Et residuum, Et disponam eam ut sit hereditaria possessio anathemae," xiv: 4. 12. 13. 14. 15. 22: Et tibi apud Eundem, "Dixit Leo, cecidisti, cecidit Babylon, Et omnes sculptiles dei eius deiectioni sunt," xxii: 9: Et praeterea apud Eundem Cap: xlii: 1 ad fin: Cap: xlviii: 14 ad 20; Et apud Jeremiam Cap: 2: 1. 2. 3. Ex his augere patet, quid Babylonia. Sciendum est, quod Ecclesia sit Babylonia, cum cessat Caritas & Fides, & loco earum regnare incipit Amor sui; hic enim Amor in tantum tuit in quantum ei laxetur frengit, ita non solum ad dominandum super omnes, quocumque sibi subicere potest, in regnare, sed etiam super caelum; nec tunc quiescit, stans usque ad thronum Dei, ac Divinam ipsius potestatem in se transfert. Quod hoc factum sit etiam ante adventum Domini, constat ex locis e Verbo supra allatis. Sed illa Babylonia destructa est a Domino, cum fuit in mundo, tam per id quod proflus idololatrae facti sunt, quam per Ultimam iudicium tunc super illos in Mundo spirituali; id intelligitur per Prophetiam illa, quod Lucifer, qui ibi est Babylonia, ad infernum deiectionis sit, & quod Babylon ceciderit; & quoque per scripturam super pariete, & per motum Belschazaris; tuam etiam per Lapidem e Petra exortum, qui destruxit statum, de qua somnnavit Nebuchadnezar.

55. Sed Babylonia, de qua agitur in Apocalypsi, est hodierna Babylonia, quae caepa est post adventum Domini; quae quod sit apud Pontificios, notum est: haec praestitit illa, quae fuit ante adventum Domini, magis perniciosa & nefanda est, quia propheta Ecclesiae bona & vera interiora, quae Dominus, cum Semet Ipsum, revelavit mundo. Quam perniciosa ac interioris nefanditia est, constare potest in summa ex his sequentibus. Dominum agnoscunt & adorant absque ulla potestate salvandi; separant Divinum Ipsum proflus ab Humano Ipso, ac Divinam Ipsius potestatem, quae fuit Humano Ipso, in se transferunt (n); remittunt enim peccata, immittunt in caelum, conjiciunt in infernum, salvant quemcumque volunt, vendunt salutem, ita arrogant sibi talia quae sunt solius Divinae potestatis; & quia illam exercent, sequitur quod se faciant deos, quibusque in suo loco per translationem a Supremo eorum, quem vocant Vicarium Christi, ad potestatem; ita se spectant Dominum, ac Ipsum adorant non Ipsum sed sui causa. Verbum non modo adulterant & falsificant, sed etiam auferunt populo, ne in aliquam lucem veri intret; nec hoc satis, etiam illud annihilant, Divinum agnoscere in statuis e Roma supra Divinum in Verbo; ita praeccludunt omnibus viam ad Caelum, via enim

(n) Quod Ecclesia Domingo binas naturas attribuat, & sic Divinum Ipsum separaret ab Humano Ipso, factum sit in Concilio propter Papam, ut pro Vicario Ipso agnosceretur, detectum e Caelo, in Arcanis Coelestibus, n: 3035.

enim ad Ocellum est agnitio Domini, ac fides & amor in Ipsum, ac Verbum est quod docet viam, unde abique Domino, medio Verbo, nulla salus : omni studio constituitur, ut lux ceteri, quæ est ex Divino Verbo, extinguatur, ac ut loco ejus sit ignorantia, quæ quo densior eo illis acceptius : lucem coeli extinguunt per inhibitionem lectiois Verbi, & lectiois librorum in quibus doctrinæ ex Verbo ; cultum instituunt per Missas in ideothone a simplicibus non intellectos, & in quibus non verum Divinum ; & præterea triplicem Oribem suum falsis, quæ sunt ipsæ tenebræ, quæ remouent & dissipant lucem ; persuadent etiam ut vulgus in illorum fide vitam habeat, ita in aliena & non in sua. Insuper omnem cultum ponunt in Sancto externo abique interno, internum faciunt ut vacuum sit, quia abique cognitionibus boni & veri ; & tamen cultus Divinus tantum exterius est quantum est interius, ex hoc enim ille procedit. Præter ista interducunt quoque idololatrias plurimam gentium, Sanctos faciunt & multiplicant, quorum adorationes vident & tolerant, & quoque prædes ad istos præse sicut ad ecos, idola eorum exponunt unde quaque, miracula ab illis multa copia vendunt, præstunt illos civitatibus, templis & monasteriis, ossa eorum sepulchris externa sancta faciunt, quæ tam abominabilia sunt ; avercentes sic omnium animos a cultu Dei ad cultum hominum. Præterea ne aliquis ex castigine illa in locum veniat, & ne a cultu idololatriæ ad cultum Divinum, multa arte præcedenti ; multiplicat enim Monasteria, ex quibus exploratores ubivis & custodes ponunt ; confessiones cordis, quæ etiam sunt cogitationum & intentionum, extorqueunt, & si non faciant, territant animos igne infernali, & cruciatibus in Purgatorio ; & illos, qui contra Papale solium, & contra dominium eorum, audent loqui, horrendo carceri, qui Inquisitionis vocatur, includunt. Hæc omnia ob solam finem, ut possideant mundum, & ejus thesauros, ac vivant gentio, & in maxima sine, ac reliqui servi : sed talis dominatus non est Cœli super Infernum, sed est Inferni super Cælum ; nam quantum amor dominandi apud hominem, imprimis apud hominem Ecclesiæ, invalefcit, tantum regnat infernum ; quod ille amor regnet in inferno ac faciat infernum, videatur in Opere de Cœlo & Inferno, n : 551 ad 565. Ex his constare potest, quod ibi non sit Ecclesia sed Babylonia ; nam ibi Ecclesia est, ubi Ipse Dominus colitur, & Verbum legitur.

56. *Quales sunt in altera vita illi qui ex Babylonia sunt, non constare alicui potest, quam cui datum est a Domino una esse cum illis qui in Mundo spiritali sunt ; hoc quia mihi concessum est, possum ab experientia loqui, nam vidi illos, audiivi illos, & loquutus sum cum illis. Unusquisque homo post mortem in simili vita est, in qua fuit in mundo, hæc non mutari potest, solum quoad jucunda quæ sunt amoris, quæ vertuntur in correspondentia ; ut constare potest ex binis Articulis in Opere de Cœlo & Inferno, n : 470 ad 484 ; & n : 485 ad 490 : vita horum, de quibus nunc agitur, similiter, quæ prorsus talis est qualis in mundo, cum differentia, quod tunc retegantur abscondita cordis eorum, sunt enim in spiritu, in quo interiora, quæ sunt cogitationum & intentionum, resident, quæ in mundo eclaverunt, & sancto*

externo

externo obtulerunt; hæc quia tunc patuerunt apperceptum esse, quod ultra dimidiari partem ex illis, qui usurpaverunt potestatem appetendi & claudendi coelum, proflus Athei sunt; sed quia animo infidet dominatus, qualis in mundo, & ille fundatur super eo principio, quod Domino fuerit omnis potestas ipsi data a Patre, ac illa transacta in Petrum, & per successionis ordinem in Primores Ecclesiae, ideo adjuncta atheismo eorum permanet confessio oralis de Domino; sed hoc usque non diutius, quam dum per id in aliquo dominio sunt. Reliqui autem, qui non Athei sunt, tam vacui sunt, ut proflus nihil sciant de vita spirituali hominis, de mediis salvationis, de Divinis Veris quæ ducunt ad coelum, nec aliquid de celesti fide & amore, credentes coelum cuivis, qualiscunque est, donari posse ex gratia Pontificis. Quoniam unusquisque in simili vita est in Mundo spirituali, in quali fuit in Mundo naturali, cum nulla differentia quamdam non sunt vel in Coelo vel in Inferno, ut ostensum videatur in Opere de Coelo & Inferno, n. 453 ad 480; & quia Mundus spiritualis quoad externam apparentiam proflus similis est Mundo naturali, n. 170 ad 176, ideo illis similis est vita moralis & civilis, imprimis similis cultus, quia ille irradicatur & inheret homini in ejus intimis, nec ab illo aliquis post mortem abduci potest, si non in bono ex veris est & in veris ex bono: hæc autem Gens, de qua nunc agitur, agrius quam reliquæ gentes a suo cultu abduci potest, quia non in bono ex veris sunt, minus in veris ex bono; sunt enim vera illorum non ex Verbo, modo pauca, quæ falsificaverunt per applicationem ad dominatum, inde nec illis bonum, nisi quam spiritum; nam qualia sunt vera tale sit bonum. Hæc dicta sunt, ut sciatur, quod cultus hujus Gentis proflus similis sit in Mundo spirituali, qualis fuit in Mundo naturali. His præmissis, nunc aliquid de eorum Culu ibi, deque eorum Vita, memorare velim: Synedrion quoddam habent, loco Synedrii seu Consistorii in Roma, ubi illorum Primores conveniunt, & consultant de variis quæ Religionis eorum sunt, imprimis quomodo vulgus tenendum est in caeca obedientia, & quomodo dominatus eorum ampliandus; locus hujus Synedrii est in Plaga meridionali juxta Orientalem; sed non audet aliquis, qui in mundo fuerat Pontifex, intrare, nec aliquis qui fuerat Cardinalis, ob causam quia infidet animis eorum instar auctoritatis Divinæ, ex eo quod arrogaverint sibi potestatem Domini in mundo, quapropter ut primum se sistunt ibi præsentem, auferuntur & eiciuntur ad similes in deserto; qui autem ex illis animo probo fuerunt, & non usurpaverunt ex fide confirmata talem potestatem, illi post id Synedrion in Camera quadam obscura sunt. Alius Conventus est in Plaga occidentali prope septentrionem, negotium ibi est credulum vulgus intromitere in coelum; disponunt ibi circum se plures societates, quæ in variis jucundis externis sunt, in quibusdam ludunt, in quibusdam saltant, in quibusdam componunt faciem in vari generis hilaritates & lœticias, in quibusdam loquuntur amice, alicubi de rebus civilibus, alicubi de religiosis, alicubi de lasciviis, & sic porro; in aliquam ex his societatibus, secundum cujusvis desiderium, immittunt clientes, vocantes id coelum; sed omnes post paucas

hones, eam sibi fecerunt, caelo afficiuntur & abscedunt, quia secunda illa sunt externa, & non interna; ita quoque plures abducuntur a fide doctrinalis illorum & intermissione in Caelum. Quod Cultum eorum in specie attinet, ille est pene similis cultui eorum in mundo; consistit ille in Missis ut in mundo, quae sunt in lingua non communi spirituum, sed constata ex vocibus ante fontibus, quae Sanctum externum & tremorem incutunt, quae profus non intelliguntur. Similiter adorant Sanctos; ac Idola exponunt, sed illorum Sancti nullibi apparent; nam omnes ex illis qui ambiverunt coli ut Numina, in Inferno sunt; reliqui qui non ambiverunt coli, inter vulgares spiritus sunt; Antistites eorum id sciunt, nam inquirunt illos & inveniuntur, quare vilipendunt eos; sed hoc occultant populo, ut usque colantur sicut divites, ac ipsi Primates, qui populo praefecti sunt, ut domini coeli. Similiter quoque sicut in mundo multiplicant Tempa & Moralesta: similiter coramunt opes, & cultulant pretiosa, ac in celariis abscondunt; nam in Mundo spirituali, aeque ut in Mundo naturali, sunt pretiosa, ac in illo multo plura. Similiter sibi emittunt Monachos ad pellicendum Gentis ad suum religiosam, & sic ad subjicendum illos suo imperio. Commune est, quod si vires speculatorias in medio congregationis extruere habeant, ex quibus visum in omnes vicinas possunt extendere; communicationes etiam sibi habent, & in suas partes trahunt. Falsus est status eorum in genere; in specie autem plerique Praeiales illius religionis derogant omnem potestatem Domini, & sibi illam vindicant; & quia hoc faciunt, nec agnoscunt aliquod Divinum; intendunt usque in externis sanctum, quod sanctum tamen in se est, & in internis eorum non est aliqua agnitio Divini: inde est, prophetam, quia in internis eorum non est aliquid agnitio Divini: inde est, quod cum aliquibus societatibus Caeli ultimi communicent per sanctum externum, & cum internis per prophetam internum, sic ut sint utrobique; quapropter etiam allecant spiritus simplices bonos, & illis dant habitationes juxta se, & congregant inartitios, quos disponunt circumcirca congregationem; sic etiam per simplices bonos se conjungunt Caelo, & per malitiosos inferno; inde est quod moliri possint nefanda, quae patrant ab inferno; simplices enim boni, qui in virtutis coeli sunt, non ultra spectant quam ad sanctum externum, & ad sanctissimum eorum adorationem Domini in externis, & non vident eorum Hagita, quapropter favent illis; inde est illorum maximum tutamen: sed usque omnes illi successu temporis recedunt a sancto externo, & tunc separari a Caelo conjunguntur in infernum. Ex his aliquantulum sciri potest, quales in altera vita sunt illi qui ex Babylonia. Sed scio, quod mirari sunt, quod talia ibi existant, qui in mundo sunt, & non aliquam rem de statu hominis post mortem, deque Caelo & Inferno, quam tantum de vacuum habent; sed quod homo aeque homo sit post mortem, vivat in conspectu ut in mundo, habet in domibus, audiat predicationes in Templis, rat, constare potest ex illis quae ex visis & auditis in Opere de Caelo & Inferno dicta & ostensa sunt.

E

57. Loquutus sum cum quibusdam ex illa Gente de Clavis Petro datis, num credant in illum potestatem Domini super Coelum & Infernum translatam esse, quod quia erat fundamentale religionis eorum, vehementer instabant, dicentes quod de eo nihil dubii sit, quia manifeste dicitur: sed ad interrogationem, num sciant quod singulis Verbi insit sensus spiritualis, qui est sensus Verbi in Coelo, dicebant primum quod non sciant, sed postea dicebant quod inquiruntur sint, & cum inquirebant instructi sunt, quod sensus spiritualis sit in singulis Verbi, qui a sensu literae differt sicut spirituale a naturali; & insuper instructi sunt, quod non aliqua persona nominata in Verbo nominetur in coelo, sed quod loco eius aliquid spirituale ibi intelligatur: informati denique sunt, quod pro Petro in Verbo intelligatur Ecclesiae Verum fidei quod ex bono charitatis, similiter per Petram, quae tunc nominatur cum Petro, nam dicitur, “*tu es Petrus, & super hanc Petram aedificabo Ecclesiam meam*,” Matth: xvi: 18 seq: per quae non intelligitur, quod Petro data sit aliqua potestas, sed quod sit Verum quod ex Bono, nam omnis potestas in coelis est Verum ex Bono, seu Bono per Verum; & quia omne Bonum & Verum sunt a Domino, & nihil ex homine, quod omnis potestas sit Domino. His auditis indignati dixerunt, quod velint scire num is sensus spiritualis sit in illis verbis, quapropter datum est illis Verbum quod in Coelo, in quo Verbo non est sensus naturalis sed spiritualis, quia pro Angelis qui spirituales; quod tale Verbum in Coelo sit, videatur in Opere de Coelo & Inferno n: 259. 261; & cum id legebant, manifeste videbant non ibi Petrum nominari, sed loco eius Verum ex Bono quod a Domino (e): hoc viso ex ira rejecerunt illud, pene dilaniassent dentibus, nisi eo momento ablatum fuisset: inde convicti sunt, tametsi non voluerunt convinci, quod Soli Domino illa potestas sit, & eo minus alicui homini, quia est potestas Divina.

58. *Ubinam Habitationes eorum habitent fuerunt in Mundo spirituali*: dictum est supra n: 48, quod ordinationes omnium Gentium & Populorum in Mundo spirituali ita visae sint, ut sequitur: in Medio collecti apparuerunt qui

Ex Arcanis Coelestibus. (e) Quod duodecim Discipuli Domini representantur in Ecclesiam quoad omnia veri & boni, seu fidei & amoris, similiter ac duodecim Tribus Israelis, n: 2179. 3354. 3488. 3858. 6397. Quod Petrus, Jacobus & Johannes representaverint Fidem, Charitatem, & Bonam charitatis, n: 3750. Quod Petrus Fidem, n: 4738. 6000. 6073. 6344. 10087. 10580. Quod Petro dati sint claves Regni coelorum, significet quod omnis potentia sit Verum ex Bono, seu Fidei ex Charitate quae ex Domino, ita quod omnis potestas sit Domino, n: 6344. Quod Clavis sit potestas aperiendi & claudendi, n: 9410. Quod omnis potentia sit bono per verum, seu verum ex bono, quae a Domino, n: 3091. 3563. 6344. 6413. 6948. 8200. 8304. 9327. 9410. 9639. 9643. 10019. 10182. Quod Petra in Verbo significet Dominum quoad Divinum Verum, n: 8581. 10580. Quod omnia Nomina personarum & locorum in Verbo significant res & statum, n: 768. 1888. 4310. 4442. 10329. Quod Nomina illorum non intrent coelum, sed vertantur in res quas significant, & quod nomina illorum nec enuntiari possint in Coelo, n: 1878. 5225. 6516. 10216. 10282. Quam elegans sensus interioris Verbi ubi mera Nomina, illustratum ab exemplis, n: 1324. 1264. 1888.

qui Reformati vocantur; circum hoc Medium illi qui a Pontificia religione ultra illos Mahumedani, ultimo variae Gentes; inde constare potest, quod Pontificii peripheriam proximam circum Reformatos, qui in medio, fecerint: quod illi proximam, est causa, quod in Medio sint qui in luce veri ex Verbo sunt; & qui in luce veri ex Verbo sunt, illi etiam in Coeli luce sunt, nam Lux Coeli est ex Divino Vero, ac Verbum est in quo illud; quod Lux Coeli sit ex Divino Vero, videatur in Opere de Coelo & Inferno n: 126 ad 140; & quod Verbum sit Divinum Verum, n: 303 ad 310; a medio etiam procedit lux versus peripherias, ac illuminat; inde est, quod proxime circum Medium sint qui e Pontificia religione, nam Verbum habent, & quoque legitur ab illis qui e Regimine Ecclesiastico sunt, tamen non a populo; haec causa est, quod Pontificia Gens in Spirituali mundo circum illos qui in luce veri ex Verbo sunt, habitationes suas nata sit. Nunc dicetur, quomodo habitaverunt antequam habitationes eorum prorsus destructae sunt, ac desertum factae. Maxima pars habitavit in Meridie & Occidente, aliqua modo in Septentrione & Oriente. In Meridie habitaverunt, qui praeter ceteris in mundo polluerunt ingenio, & se confirmaverunt in suo religioso; & simul ibi habitaverunt Nobiles & Divites multo numero, habitaverunt non supra terram ibi, sed sub terra ob timorem pro latronibus, custodias ponentes ad introitus: in illa Plaga etiam erat magna Urbs, cujus extensio erat paene ab Oriente ibi ad Occidentem, & quoque paulo in Occidentem, sita proxime ad Medium ubi Reformati; in illa Urbe myriades hominum seu spirituum commemorantur; plena erat Templis & Monasteriis; Ecclesiastici etiam omnia pretiosa, quae per varias artes potuerunt corrudere, in illam Urbem contulerunt, & in cellis suis & cryptis subterraneis recondiderunt; quae cryptae ita elaboratae erant, ut nemo praeter illos intrare posset; erant in labyrinthi formas circumductae; in thesauris ibi congestis eorum erat, ac fiducia ne usquam in aeternum destruerentur, visae mihi sunt, & miratus artem condendi illas, & ampliandi absque fine: plerique ex illis qui se vocant e Societate Jesu ibi erant, & cum divitibus, qui circum circa erant, amica consortia fovebant. Versus Orientem in illa Plaga erat Synedrium, ubi consultabant de amplificatione domini sui, ac de modis continendi populum in caeca obedientia, de quo supra n: 56: haec de Habitationibus illorum in Plaga meridionali. In SEPTENTRIONE habitabant illi qui minus polluerunt ingenio, & minus se confirmaverunt in suo religioso, ex eo quod in obscura facultate perspicendi fuerint, & inde in caeca fide: ibi non tanta erat multitudo, ut in Meridie; plerique ex illis erant in magna Urbe, in longum extensa ab angulo orientis ad occidentem, & quoque paulum in occidentem; illa etiam plena erat Templis & Monasteriis; in extremo ejus latere, quod prope orientem, erant plures ex varia religione, & quoque aliqui ex Reformatis: pauca etiam loca a Papali Gente occupata erant in illa Plaga ultra Urbem. In ORIENTE habitaverunt, qui in maximo jucundo imperandi in mundo ex illa Gente fuerunt, & quoque in aliquo naturali lumine; apparuerunt

runt ibi in montibus, sed modo in Plaga illa quæ spectat ad septentrionem; non autem aliqui in altera parte quæ spectat ad occidentem. In angulo ad septentrionem erat Mons, in cuius capite quendam mentis non competentem posuerunt, quem ad iubendum quodcumque vellent, per communicationes cogitationum, in mundo spiritali notas sed in mundo naturali ignotas, inspirare poterunt; vulgares quod ille esset ipse deus cæli apprensus sub forma humana, & sic illi Divinum cultum addixerunt; & hoc ex causa, quia populus recedere volebat a cultu eorum idololatrico, quare excogitabant id medium ut contingeret in obedientia; ille mons est qui intelligitur apud Esaiam. Cap. xvi. Vers. 18. per *Montem concitatus in lateribus septentrionis*; & illi qui in montibus ibi per *Luciferum*, Vers. 12, nati, qui ex Babylonica turba in Oriente fuerunt, in lumine fuerunt præ reliquis, quod lumen etiam sibi astre paraverat; vix etiam sunt qui Turiani ædificabant, quæ pertingeret usque in oceanum, ubi Angeli; sed hoc modo representativum coram meditationem erat; machinationes enim sistuntur in Mundo spiritali per plura coram oculis eorum qui elongantur stant; quæ tamen non actualiter existunt apud illos qui in machinationibus sunt, hæc commune est ibi; per illam appetentiam usque datum mihi est scire, quid significatur per *Ferrum cuius caput esset in celo unde locus Babel dicitur esse*. Genes. xi. 1 ad 10: hæc de Habitationibus eorum in Oriente. In Occidentem habiterunt antiqui illi qui ex ea religione in Seculis obsecris vixerunt, plerique sub teuris ibi una propaga sub altera; totius Tractus anterior, quæ spectat septentrionem, erat quasi excavata, & impletus Monasteriis; introitus ad illos patebant per antea supra opera regum, per illa exhibant & intrabant, sed raro loquuti sunt cum illis qui in sequentibus sæculis vixerunt, alio enim genere erant, & non tam malitiosi, quia illis temporibus nulla contentio fuit erat. Refrenatis inde nec tanta astutia & malicia ex odio & vindicta. In occidentali Plaga ultra illam Tractum erant plures montes, super quibus erat malitiosissimi ex illa Gente qui corde negabant Divinam, & tamen idonei sanctissima reliquisi profecerunt & gestu adorabant; illi qui ibi erant, nefandas artes excogitarent, ut sub iugo imperii sui tenerent vulgus, & quoque alios cogere ad id submittendum illi iugo, artes illas discere non licet, quia nefandæ sunt, etiam quales in genere memorantur in Opere dei Genesi & Isaiam, n. 58. Montes super quibus erant, sunt qui in Apocalypsi intelliguntur per adpreta montes, & illi qui ibi describuntur per Malitiam insidentem bestiæ coccineæ, hinc verbis, *Vidi Mulierem insidentem Bestiæ caccinæ, plene nominibus blasphemiarum habentis capita septem, Et cornua decem; habebat in fronte nomen scriptum, mysterium, Babel, magna, mater fornicationum, & abominacionum, torrens; septem capita sunt septem montes, super quibus mulier sedet?* Cap. xvii. 3. 5. 9. 12. per mulierem in sensu interno intelligitur Ecclesia, ibi in opposito sensu Rebellium prophetarum, per bestiam coccineam prophetaio amoris celestis; & per septem montes prophetus amoris inspirandi; hæc de Habitationibus eorum in Occidente, Causa, quod secundum plagas distincti habitent, esto quia

omnes in Mundo spirituali ferunt in Flagum & in locum phagæ; qui cor-
respondet eorum affectionibus & amoribus; & nullus alio; de quibus videtur
in Opere de Cælo & Inferno, ubi actum est de quatuor Flagis cæli; D : 147
ad 153. In genere; omnes constitutiones Babylonice; hujus Genis coi-
tunt; uti dominetur; non modo super cælum; sed etiam super omnem
terræ; sic ut possideant & cælum & terram; per illud hæc; & per hæc
illud; ut id obtineant; continue nova statuta & nova doctrinalia excogitant &
excudent; simile quod in mundo etiam invenitur in altera vita; nam unus
quisque post mortem talis est qualis fuit in mundo; imprimis quæd etigios-
sum; datum est mihi audire quoddam ex Primicibus consultantibus de Doctrinæ;
quæ populi esset pro norma; Articuli plures erant; sed omnes tendebant eor-
ut imperium super Cælos & super Terras; auferrent; & quod illis omnis
potestas esset; & nulla Dominæ; illa doctrinalia postea legebantur coram
adstantibus; & cum læta sunt; audiverunt vocem e Cælo; quod illa dictata
fuerint uti profundissimo Inferno; tamen illi id nesciebant; quod etiam confir-
mabatur per id; quod turba diabolica ex illo Inferno; quæ aspectu nigerima
& diris mæret; ascenderet; ac doctrinalia illa non manibus sed dentibus ad
illis everteret; ac derideret in; suum infernum; populus; qui videbat; obse-
pecebat;

59. *Gen. usque ad diem Ultimi; sustinere ibi tolerare; sunt; causa erat; quia ex
Ordine Divino; est quod omnes; quocunque conservari possunt; conserven-
tur; & hoc usque dum non amplius inter bonos esse possunt; quapropter
omnes illic conservantur; qui semel in possunt vitæ spiritualis in externis;
ac illam sistere in vitâ morali; sicut in ibi esset; quælescunque sunt; quod illi
& amore in internis; tamen quæque conservantur illi qui in sancto exterior
sunt; tamen in nullo interno; tales malitiae ex illa Genes fuerant; poterunt
eum pie cum vobis loqui; sancta ad omne Dominum; religiosum; animis in
plantas; ac ducere ad cogitandum de Cælo & Inferno; ac tenere in bonis
faciendis per prædicationem operum; inde poterunt plures ducere ad vitam
bonam; ita in vitam ad Cælum; quapropter etiam multi ex illa religione salvi
sunt; tamen pauci ex ductoribus; sicut enim hi; quales a Domino intelli-
gantur per Pseudoprophetas; qui veniunt in iudicamentis; totum; ac intus sunt iusti
rapaces; Marti; VII : 15; per Prophetas in sensu Verbi interno intelliguntur;
qui docent verum; & per ridiculam ad bonum; ac per Pseudoprophetas; qui
docent falsum; & per id seducunt; sunt etiam sicut Scribæ & Pharisei; qui
a Domino deservuntur his verbis; "In Cætera Mors sedent; omnia quæ
dicunt vobis; ut servetis; servate & facite; sed secundum opera eorum ne facite;
dicunt enim & non faciunt; omnia opera sua faciunt; ab hominibus spectantur;
precludunt Regnum cælorum hominibus; illi autem non introeunt; exiunt domos;
viduarum; in speciem fundentes longas preces; Væ vobis hypocritæ; mandatis
exterioris partem potestis & patina; intus autem sunt plena rapina & iniquitate;
mandata primæ in oculis potestis & patina; ut sit etiam exterior mandatum; similes
estis sepulchris alabastis; quæ foris approposant speciosa; intus vero plena sunt ossibus;*

mortuorum: se vos extra apparentis hominibus iussi, intus vero pleni essis hyaritis & iniquitate? Math: xxiii: 1 ad 34. Quod tolerati sint, etiam est causa, quia: unusquisque post mortem reinet suum religiosum, quod in mundo imbuir, quapropter etiam immititur in illud ut primum in alteram vitam venit; & religiosum apud hanc Gentem implantatum est a talibus, qui prætulere ore & finxerunt gestu sanctum, & quoque imprefferunt fidem, quod salvari possint per eos; inde quoque erat, quod tales non illis ablati sint, sed quod inter suos conservati. Primaria causa est, quod ab uno iudicio ad alterum conseruentur omnes, qui vitam similem spirituali in externis agunt, ac pium & sanctum sicut internum æmulantur, a quibus simplices possunt erudi & duci, non enim ulterius spectant simplices fide & corde, quam ad externum & coram oculis apparens; inde est, quod tolerati sint omnes qui tales fuerunt a tempore inchoatæ Ecclesiæ Christianæ usque ad diem iudicii; quod ultimum iudicium bis prius extiterit, & nunc tertio ostensum est supra; illi omnes sunt qui prius coelum constituerunt, & qui in Apocalypsi, Cap: xx: 5. 6, intelliguntur per illos qui non ex prima Resurrectione; sed quia illi tales fuerunt, ut supra descriptum est, ideo id coelum destructum est, & illi qui a secunda Resurrectione eieci. At sciendum est, quod solum illi conservati fuerint, qui se in vinculis teneri passi sunt per leges tam civiles quam spirituales, quoniam hi in Societate simul esse potuerunt, verumtamen non conservati sunt illi, qui non per illas leges in vinculis teneri potuerunt, hi in infernum coniecti sunt longe ante diem ultimi iudicii, nam focietates continue purificatæ & repugnatæ sunt a talibus; inde est, quod illi qui scelestam vitam egerunt, & ad mala facienda pellexerunt vulgus, & intraverunt in nefandas artes, quales sunt apud illos qui in infernis, de quibus in Opere de Cælo & Inferno, n: 580, eieci sunt e focietatibus, & hoc per vices: pariter etiam auferuntur e focietatibus illi qui interiorius boni sunt, ne contaminentur ab illis qui interiorius mali; nam illi qui boni sunt, percipiunt interiora, & ideo non spectant ad exteriora, nisi quantum cum interioribus concordant, hi per vices ante iudicium mittuntur ad loca instructionis, de quibus videatur in Opere de Cælo & Inferno, n: 512 ad 520, & inde auferuntur in Coelum; hi enim sunt ex quibus novum Coelum, & qui intelliguntur per illos qui a prima Resurrectione sunt. Hæc dicta sunt, ut sciatur cur tot ab illis, qui ex Pontificia religione fuerunt, usque ad diem ultimi iudicii tolerati & conservati sunt; sed plura de eadem re dicentur in sequente Articulo, ubi de priori Cælo quod transivit, agendum est.

60. *Quomodo destruiti, & habitationes eorum desertum factæ sunt, velim hic paucis describere, pluribus in Explicatione super Apocalypsin. Quod Babyloniam, de qua ibi agitur, destructa sit, nemo alius potest scire, quam qui vidit, & mihi datum est videre quomodo Ultimum iudicium super omnes, & in specie super illos qui e Babylonia fuerunt, factum & peractum est, quare descriptionem faciam; hoc mihi concessum est, imprimis ob causam,*
ut

ut reveletur mundo, quod omnia, quæ in Apocalypsi prædicta sunt, Divinitus inspirata sint, & quod sit Liber propheticus Verbi; nam nisi id revelaretur mundo, & simul sensus internus, qui est in singulis ibi, sicut in singulis Prophetarum Veteris Testamenti, potuisset ille Liber ob non intellectum rejici; quod secum id incredulum ferret, quod illa, quæ ibi dicuntur, non mercantur fidem, imo quod non Ultimum aliquod Judicium venturum sit, in qua fide se confirmarent illi qui e Babylonia, præ aliis: hoc ne fiat, placuit Domino, me facere testem ocularem. Sed omnia, quæ visa sunt de Ultimo Judicio super illos qui e Babylonia, seu de destructione Babyloniæ, non possunt hic afferri, quia tam multa sunt, ut Librum facerent, quapropter hic solum aliquot communia tradam, reservando particularia ad Explicationem super Apocalypsin. Quoniam Babylonica Gens confedit & extensa fuit super plures tractus in Orbe spirituali, & societates sibi formavit in omni plaga ibi, ut ostensum est supra n: 58, velim singillatim describere quomodo destructi sunt in qualibet Plaga.

61. Post Visitationem facta est destructio; nam Visitatio semper præcedit; Visitatio est exploratio quales sunt, & quoque separatio bonorum a malis, ac boni inde auferuntur & mali relinquuntur. Illa peracta facti sunt ingentes motus terræ; ex quibus animadverterunt, quod Ultimum Judicium instaret, tremor etiam tunc occupavit omnes; visi tunc illi qui in MERIDIONALIS PLAGA habitabant, imprimis qui in magna Urbe ibi, de qua supra n: 58, quod discurrerent huc illuc, quidam ut proriperent se in fugam, quidam ut absconderent se in cryptis, quidam in cellis & foveis ubi thesauri eorum, quidam inde exportabant quicquid manibus obvenit: sed post terræ motus erupit ebullitio ab inferiori, quæ everit omnia quæ in Urbe & in circumjacente tractu: post ebullitionem venit vehemens ventus ab oriente, qui denudavit, concussit & everit funditus omnia; & tunc omnes qui ibi erant ex omni loco & ex omni latebra educti sunt, & coniecti in Mare, cujus aqua erat nigra; illi qui in id coniecti sunt erant ad plures myriades. Postea ex toto illo tractu abscendebat fumus, qualis post incendium, ac ultimo densus pulvis, qui per ventum orientalem delatus est ad Mare, & superinstratus; in pulverem enim versa sunt thesauraria eorum, & omnia quæ quia possidebant dixerunt sancta: quod pulvis ille superinstratus esset Mari, erat quia talis pulvis significat damnatum. Ultimo visum est sicut nigrum volans super totum tractum illum, quod inspectum apparebat sicut Draco, signum quod ex tota illa Urbe magna & ex toto illo Tractu, Desertum factum sit; quod id visum sit, erat quia per Dracones significantur falsa talis religionis, & per domicilium eorum significatur desertum post everisionem, ut Jerem: ix: 11. Cap: x: 22. Cap: xlix: 33. Malach: i: 3. Visum etiam est, quod quidam haberent sicut lapidem molarem circum brachium sinistrum, quod erat representativum quod e Verbo confirmaverint nefanda sua dogmata, lapis molaris significat talia; inde patuit quid in Apocalypsi per hæc significatur, "*Angelus sustulit lapidem instar mole magnæ, & projecit in mare,* dicens,

dicent, ita cum impetu projicietur Babylon urbs illa magna, nec amplius inveniatur, xviii: 21. Illi autem, qui in Synedrio erant, etiam in eadem Plaga sed propius ad orientem, in quo consultabatur de modis amplificandi idem numerum, & de modis continendi populum in ignorantia & inde in ceca obedientia, de quo synedrio videatur supra n: 198; illi non conjecti sunt in mare nigrum, sed in Moraginem quæ se aperuit in longum, & profundum sub illis & circum illos. Ita Ultimam Judicium peractum est super Babylonicos in Plaga meridionali. Ultimam Judicium autem super illos qui *orientius in Plaga occidentali*, & super illos qui in *Plaga septentrionali*, ubi etiam magna Urbs, ita factum est. Post ingentes terre motus, qui convulserunt omnia usque ad istudum (hi terre motus sunt qui intelliguntur in Verbo, Math: xiv: 7. Luc: xxi: 21. ac similes. Apoc: vi: 12. Cap: xiii: 5. Cap: xxi: 19. 16ap: xvi: 18, & in Prophetiis Veteris Testamenti, & non terre motus in hac terra) quæ ibi erant, pergebat Ventus orientalis a Meridie per Occidentem in Septentrionem, ac denudabat omnem illam Regionem, primum illam quæ antea in Plaga occidentali erat, ubi sub terris habitabant qui in Seculis obscuris vixerunt, postea Urbem magnam, quæ extensa fuit ab illa Plaga usque per Septentrionem ad Orientem, ex quibus denudatis apparuerunt omnia; sed quia ibi non tante igne erant, non visa est aliqua ebullitio & ignem sulphureum consurgens thesauros, sed modo everitio & destructio, & dein exhalatio omnium in fumum; Ventus enim orientalis pergebat eundo & redeundo, ac everit & destruxit, & quæque abstulit: Monachi cum plebe educerantur ad phares myriades, & partim conjecti sunt in Mare nigrum a latere ejus quod spectat occidentem, partim in hincum magnum meridionalem, de quo supra, partim in Vomaginem Occidentalem, & partim in Inferna gentiliam, nam qui ecclesiis obscuris erant, quoad partem erant idololatæ similes gentilibus; sumus etiam inde visus est ascendens, & pergens usque ad Mare, & super id volans, & erulam inducens nigram; nam illa pars maris, quo conjecti sunt, interussabatur pulvere & fumo, in quos satisficebant habitationes & divitiæ eorum, quare Mare illud non amplius ad visum exiit, sed loco ejus sicut solum nigrum, sub quo Infernum eorum. Ultimam Judicium super illos, qui in *Plaga orientali* super montibus habitabant, de quibus etiam videatur supra n: 98, ita peractum est: Montes illi visi sunt subdere in profundum, & omnes, qui super illis, degluti: ac visus est ille, quem super uno Monte ibi posuerunt, quem proclamaverunt pro deo, quod niger factus sit, & dein ignitus, & cum illis in Infernum præceps dejectus: monachi enim ex vario Ordine, qui super illis montibus erant, illum dixerunt esse deum, & se Christum, & ubicunque iiverunt, secum tulerunt nefandam persuasionem quod Christus esset. Ultimo factum est Judicium super illos qui remotius in *Plaga occidentali* habitabant, & ibi super montibus, qui intellecti sunt per Mulierem insidentem bestie cocineæ, cui septem capita quæ septem montes, de qua etiam supra n: 98, relatum est: illorum Montes etiam visi sunt, quidam aperti in medio,

ubi

ubi ingens hiatus factus circumductus in spiras, & h, qui super illis, in Mure coniecti; quidam Montes evulsi sunt funditus, & prorsus inversi, ut quod supremum ibi erat, immo factum sit; illi qui inde in plantis erant, inundati sunt sicut diluvio & obiecti; ac qui apud eos ex aliis Plagis erant, illi coniecti sunt in Voragine. Sed hæc quæ nunc dicta sunt, pauca sunt ex omnibus quæ vidi, plura dabuntur in Explicatione super Apocalypsin. Plac facta & peracta sunt in principio Anni 1757. Quod Voragine atinet, in quas coniecti sunt omnes, præter illos qui in Mare Nigrum, sunt plures; Quatuor mihi detectæ sunt; una magna in Plaga meridionali ad orientem ibi; altera in Plaga occidentali ad meridiem; tertia in Plaga occidentali ad septentrionem ibi: quarta ulterius in angulo inter Occidentem & Septentrionem: Voragine & Mare sunt Infensa eorum. Illæ vilsa sunt, at præter illa sunt plura alia, quæ non visa; Gentis enim Babylonice Infensa sunt distincta secundum varias prophanationes spiritualium, quæ sunt boni & veri Ecclesiæ.

62. Ita nunc Mundus spiritualis a talibus liberatus est, & ob liberationem ab illis gavisi sunt Angeli, quoniam illi, qui ex Babylonia erant, omnes quotcumque potuerunt, infestabant ac seducebant, & ibi plus quam in mundo; nam astutiæ illorum ibi maligniores sunt, quia tunc spiritus sunt, & in spiritu cuiusvis se recondit omnis malitia; nam spiritus hominis est qui cogitat, vult, intendit & machinatur: multi ex illis explorati sunt ac inventi, quod prorsus nihil crediderint, quodque insidit animis eorum nefanda cupiditas seducendi, divites propter divitias, & pauperes propter dominium; & quod ob illum finem tenuerint omnes in densissima ignorantia, & sic præstruxerint viam ad lucem, ita ad coelum; nam via ad lucem & ad coelum præstruitur, cum cognitiones spiritualium obfunduntur per idololatricæ, & cum Verbum adulteratur, infirmatur, & auferatur.

63. *Quod conservati sunt qui ex illis qui in affectione veri ex bono fuerunt.* Illi ex Pontificia Gente qui pie vixerunt, & fuerunt in bono, tamen non in veris, & usque ex affectione desideraverunt scire vera, exermi sunt, & delati sunt in Tractum quendam antierius in Plaga occidentali juxta septentrionalem, & ibi datæ illis sunt habitationes, ac institutæ societates; & dein ad illos missi sunt sacerdotes ex Reformatis, qui instruerent illos ex Verbo, & sicut instruuntur acceptantur in Coelum.

64. *De statu illorum possibae qui inde ex terris veniunt.* Quoniam nunc Ultimum Juleium peractum est, & per id a Domino omnia in ordinem redacta sunt, ac omnes qui interius boni fuerunt in Coelum sublati sunt, & qui interius mali in Infernum dejecti, non finitur posthac sicut hactenus, ut confocientur infra coelum & supra infernum, nec ut communc habeant cum aliis, sed ut primum illic veniunt, quod sit post cuiusvis obitum, prorsus separantur, & post transactum tempus in Mundo spirituum, in loca sua ferantur; quare illi qui sancta prophanant, qui sunt
qui

qui vindicant sibi potestatem aperiendi & claudendi coelum, ac remittendi peccata, quæ tamen solius Domini sunt, & qui bullas papales Verbo parces faciunt, & pro fine habent dominium, posthac feruntur illico in Mare nigrum, vel in Voragines ubi Inferna prophanatorum sunt. Sed dictum mihi est e coelo, quod illi qui tales sunt ex illo religioso, nihil spectent ad vitam post mortem, quia eam corde negant, sed solum ad vitam in mundo, & quod inde talem sortem post obitum, quæ tamen in æternum mansura est, floccipendant, & ad illam, sicut ad rem nihili, rideant.

De priori Coelo, & ejus abolitione.

65. **D**ICITUR in Apocalypsi, “*Vidi thronum magnum, & quendam insidentem, a Cujus aspectu fugit Terra & Cælum, quorum locus non invenitus est,*” xx: 10. Et dein, “*Vidi Cælum novum & Terram novam; primum Cælum & prima Terra transierant,*” xxi: 1. Quod per novum Cælum & novam Terram, & per transitionem prioris Coeli & prioris Terræ, non intellectum sit Cælum aspectabile ac Terra nostra habitata, sed Cælum Angelicum & Ecclesia, ostensum est in Articulo Primo supra, & quoque in sequentibus: Verbum enim in se est spirituale, & ideo de spiritualibus agit, ac spiritualia sunt quæ sunt Coeli & Ecclesiæ; hæc in sensu literæ exponuntur per naturalia, quia naturalia inserviunt spiritualibus pro basi, ac Verbum absque tali basi non foret Divinum Opus, quia non completum, naturale, quod est ultimum in Ordine Divino, complet, & facit, interiora, quæ sunt spiritualia & celestia ut super illo subsistant, sicut domus super suo fundamento: nunc quia homo ex naturali & non ex spirituali cogitavit de illis quæ sunt in Verbo, ideo per Cælum & Terram in illis locis, & quoque in aliis, non aliud intellexit quam Cælum quod existit in Mundo naturæ, nec aliam Terram; inde est, quod unumquodque expectet transitionem & destructionem eorum, & tunc quoque creationem novorum: sed ne illa expectentur in perpetuum, & quævis sæculo frustra, apertus est sensus spiritualis Verbi, ut sciatur quid intelligitur per plura in Verbo, quæ ad intellectum non veniunt dummodo naturaliter de illis cogitatur, & simul quid per Cælum & Terram quæ transibunt.

66. Sed antequam manifestatur, quid per primum Cælum & primam Terram intelligitur, sciendum est, quod per primum Cælum non intelligatur Cælum quod fuit ex illis qui facti sunt Angeli a prima Creatione hujus Mundi ad hoc usque tempus, nam id Cælum constans est & permanet in æternum; omnes enim qui in Cælum veniunt, sub tutela Domini sunt, & a Domino, qui semel receptus est, nullus evelli potest; sed per primum Cælum intelligitur id quod constatum ex aliis quam qui Angeli facti

facti sunt, & quoad plurimam partem ex illis qui non Angeli fieri poterunt: quinam illi fuerunt, & quales, in sequentibus dicitur: id Coelum est de quo dicitur quod transierat. Id vocatur Coelum, quia illi qui in eo fuerunt, in Alto super petris & montibus confociati degerunt, & in jucundis naturalium similibus, sed usque in nullis spiritualibus; nam plerique, qui ex teris in Mundum spiritualem veniunt, credunt in Coelo esse cum in Alto, & in coelesti gaudio cum in jucundis in quibus fuerunt in mundo: inde est, quod id vocatum sit Coelum, sed Coelum primum quod transiret.

67. Porro scilendum est, quod hoc Coelum, quod vocatur Primum, non fuerit ab aliquibus, qui ante adventum Domini in mundum vixerunt, sed omnes ab illis qui post adventum Ipsi; nam, ut supra n: 33 ad 39 ostensum est, in fine cuiusvis Ecclesiae sit ultimum Iudicium, & tunc aboletur prius Coelum, & creatur seu formatur novum; a principio enim ad finem Ecclesiae tolerati sunt omnes qui in Morali vita externa, & qui in Pio & Sancto externo vixerunt, tamen in nullo interno, modo interna quae sunt cogitationum & intentionum in vinculis teneri potuerint per leges societatis civiles & morales; sed in fine Ecclesiae reteguntur interna, & tunc super illos fit Iudicium. Inde est, quod Ultimum Iudicium super habitatoribus huius Telluris bis prius factum sit, & nunc tertio, videatur supra n: 46, ita quoque bis prius Coelum cum terra transierat, ac novum Coelum cum nova Terra creatum est; Coelum enim & Terra sunt Ecclesia utrobivis, ut supra n: 1 ad 5 ostensum est. Inde patet, quod Novum Coelum & Nova Terra, quae memorantur apud Prophetas Veteris Testamenti, non sunt id Novum Coelum & Nova Terra quae memorantur in Apocalypsi, sed quod illa existerint a Domino cum fuit in mundo, & quod hoc nunc ab Ipso: de illis apud Prophetas Veteris Testamenti ita legitur, “*Ecce Ego creatus sum Coelum novum & Terram novam, nec commemorabuntur priora*,” Esai: lxv: 17. & alibi, “*Coelum novum & Terram novam facurus sum*,” Esai: lxvi: 22; praeter apud Danielem.

68. Quia hic nunc agitur de Primo Coelo quod transivit, & nemo ali- quid de eo scit, velim ordine describere, I. Primum Coelum a quibus existerat. II. Quale id fuit. III. Quomodo transivit.

69. *Primum Coelum a quibus existerat.* Primum Coelum ab omnibus illis constatum est, iuper quos Ultimum Iudicium est factum, non enim factum est super illos qui in Inferno, nec super illos qui in Coelo, nec super illos qui in Mundo spirituum, de quo Mundo videatur in Opere de Coelo & Inferno, n: 421 ad 520; & non super aliquo homine adhuc vivente, sed solum super illos, qui sibi instar coeli fecerunt, quorum plurima pars erat super montibus & petris; hi etiam sunt qui a Domino intellecti sunt per Hircos, quos statuit a sinistro, Matth: xxv: 32. 33 seq: inde constare potest, quod Primum Coelum existerit non modo a Christianis, sed etiam a Mahumedanis & Gentibus, quorum omnes formaverant sibi tales celos in suis locis. Quales illi fuerunt, paucis dicitur: fuerunt qui in sancto externo vixerunt in mundo, & usque in nullo sancto interno; & qui propter,

leges civiles & morales iusti & sinceri fuerunt, & non propter leges Divinas, ita qui Externi seu Naturales homines fuerunt, ac non Interni seu Spirituales; & quoque qui in doctrinalibus Ecclesiæ, & docere poterunt, tamen non in vita secundum illa; tum qui in variis functionibus fuerunt, & usus fecerunt, sed non propter usus: hi & horum similes ex omnibus in universo terrarum orbe, qui post adventum Domini vixerunt, Primum Coelum constituerunt: hoc Coelum ideo tale erat, qualis est Mundus & Ecclesia in terris ex illis, qui non bonum agunt quia est bonum, sed quia timeant leges ac iacturam famæ, honoris & lucri; qui non ex alia origine agunt bonum, illi non timeant Deum sed homines, nec Conscientiam habent. In primo Coelo, quod a Reformatis, multa pars erat, qui crediderunt salvari hominem per solam fidem, & non vitam fidei, quæ est charitas, vixerunt; & qui amaverunt multum ab hominibus videri. Omnibus illis, dum consociati erant, interiora clausa fuerunt ut non patuerint, sed aperiebantur cum instaret Ultimum Judicium, & tunc compertum est, quod intrus obfunderetur ab omnis generis malis & falsis, & quod contra Divinum essent, & quod actualiter in Inferno: nam unusquisque post mortem statim alligatur similibus, boni similibus in Coelo, mali autem similibus in Inferno, sed non veniunt ad illos, priusquam interiora reteguntur; interea consociari possunt illis, qui eis similes sunt in externis. Sed sciendum est, quod omnes qui interiori boni fuerunt, ita qui spirituales, ab illis separati sunt, & elevati in cælum; & quod omnes, qui non modo interiori sed etiam exteriori mali fuerunt, etiam ab illis separati sunt, & coniecti in Infernum; & hoc a primo tempore post adventum Domini usque ad ultimum, quando Judicium; ac relictum solum, ut societates inter se formarent, ex quibus primum Coelum, qui tales fuerunt quales supra descripti sunt.

70. Quod tales Societates toleratæ sint, seu tales Coeli, sunt plures causæ; primaria est, quod per externam sanctum, & per externum sincerum & iustum, conjuncti fuerint cum simplicibus bonis qui in Ultimo Coelo, & qui adhuc in Mundo spirituum & nondum introducti in cælum fuerunt; nam in Mundo spiritali communicatio omnium est & inde conjunctio cum similibus, ac simplices boni qui in ultimo Coeli sunt, & qui in Mundo spirituum, spectant imprimis ad externa, sed usque non interiori mali sunt, quare si ab illis divellerentur ante tempus præstitutum pateretur Coelum in suis ultimis, & tamen ultimum est super quo superius Coelum sicut super sua basi subsistit. Quod illa causa fuerit, quod tolerati sint usque ad ultimum tempus, docet Dominus his verbis, “*Accedentes servi Patris familias dixerunt ei, nonne bonum semen seminasti in agro tuo, unde ergo sunt zizania, & dixerunt, vis ergo abeamus & colligamus ea; at ille dixit, non, ne colligendo zizania eradicetis simul cum eis triticum; sinite itaque utraque simul crescere usque ad messem, & tempore messis dicam messoribus, colligite primum zizania, & ligate ea in fasciculos ad comburendum; triticum vero colligite in borrea. Qui seminavit bonum semen est Filius hominis; Ager est mundus; Semen bonum sunt*

sunt filii Regni, zizania filii mali; Messis est consummatio seculi: sicut ergo colliguntur zizania, & comburuntur igne, sic erit consummatio seculi huius; March: xxi: 27 ad 30; 32 ad 42; Consummatio seculi huius est ultimum ætæpæ Ecclesie; Zizania sunt qui intus mali sunt; Triticum qui intus bonus; Collectio illorum & ligatio in fasciculos ad comburendum est ultimum iudicium (o). Simile intelligitur in eodem Capite per parabolam Domini de Piscibus ex omni genere congregatis, ac bonis injectis in vasa, malis autem ejectis foras, de quibus etiam dicitur, “*sic erit in Consummatione seculi; exhibent Angeli, & separabunt malos e medio iustorum;*” Vers: 47. 48. 49; comparantur pisces, quia per pisces in Verbi sensu spirituali, significatur naturales & externi, tam boni quam mali; quid per iustos videatur infra lineam (p).

71. *Quale Primum Cælum fuit*, ex illis, quæ supra nunc dicta sunt, concludi potest; tum ex eo, quod illi, qui non spirituales sunt per agnitionem Divini, vitam boni, & affectionem veri, & usque ut spirituales appareant per sanctum externum, per sermocinationes de Divinis, & per sinceritates propter se & mundum, dum relictæ internis suis, ruant in nefaria secundum libidines suas; nihil enim detinet, non timor Dei, non fides, non conscientia: inde erat, quod ut primum illi, qui in primo Cælo erant, immissi sunt in interiora sua, apparuerint conjuncti Infernis.

72. *Quomodo Primum Cælum transiit, delectatum est prius, tibi de Ultimo iudicio super Mahomedanos & super Gentes*, n: 50. 51; & super Pontificios, n: 61. 62. 63; actum est, quoniam illi etiam in suis locis Primum cælum constituerunt: superest ut aliquid dicatur de Ultimo iudicio super Reformatos, qui etiam Protestantes & Evangelici vocantur, seu quomodo
Primum

Ex ARCANIS Coelestibus. (o) Quod Manibuli in Verbo significant dispositiones verorum & falsorum apud hominem in sentes, ita quoque hominum in quibus vera & falsa, n: 4686. 4687. 5339. 5530. 7408. 10303. Quod Filius hominis sit Dominus quoad Divinum Verum, n: 1729. 1733. 2159. 2628. 2803. 2813. 3255. 3704. 7499. 8897. 9087. Quod filii sint affectiones veri ex bono, n: 489. 491. 533. 2623. 3373. 4257. 8649. 9807; ita filii Regni sunt qui in affectionibus veri ex bono, & filii mali qui in affectionibus falsi ex malo; unde hi dicuntur zizania, & illi semen bonum, nam per zizania significatur falsum ex malo, & per semen bonum verum ex bono: quod semen agri sit verum ex bono apud hominem a Domino, n: 1940. 3038. 3310. 3373. 10248. 10249. Quod semen in opposito sensu sit falsum ex malo, n: 10248. Quod etiam semen agri sit nutritio mentis per Divinum Verum ex Verbo, & quod seminare sit instruere, n: 6158. 9272. Quod Consummatio seculi sit ultimum tempus Ecclesie, n: 4535. 10622.

(p) Quod per Pisces in Verbi sensu spiritali significantur scientiæ quæ naturalis seu externi hominis, & inde quoque naturales seu externi, tam mali quam boni, n: 40. 991. Quod animalia omnis generis correspondent talibus quæ apud hominem, n: 45. 46. 246. 714. 716. 719. 2179. 2180. 3519. 9280. 10609. Quod iusti in Verbo dicantur, quibus addicatur iustitia & meritum Domini, Injusti autem quibus iustitia propria & meritum sui, n: 3648. 5069. 9263.

Primum coelum ex illis compositum transivit; nam, ut supra dictum est, non super alios factum est Judicium, quam super illos, ex quibus erat Primum coelum. Hi postquam visitati sunt, ac immisi in interiora sua, partiti sunt & divisi in classes secundum mala & inde falsa, & secundum falsa & inde mala, & conjecti in Inferna amoribus eorum correspondentia; Inferna eorum erant ab omni latere circum Medium, nam in Medio fuerunt Reformati, circum illos Pontificii, & circum hos Mahumedani, & in ultimo ambitu Gentes, videatur supra n: 48; illi qui non in Inferna, rejei sunt in desertis: quidam autem demissi erant in Planities in Plaga meridionali & septentrionali, ut Societates transparenter ac instruerentur & praeepararentur ad Coelum; hi sunt qui conservati. Sed quomodo omnia haec perfecta sunt, hic in specie describi non potest, Judicium enim super illos diutius persistit, & factum est successive per vices; & quia tunc multa memoratu digna visa & audita sunt, velim illa in suo ordine sistere in Explicatione super Apocalypsin.

De statu Mundi & Ecclesiae posthac.

73. **S**TATUS Mundi posthac prorsus similis erit qualis fuerat haecenus; nam magna illa mutatio, quae facta est in Mundo spirituali, non inducit aliquam mutationem Mundo naturali quoad externam formam; quare aequae posthac erunt Civilia ut prius, erunt Rages, Foedera, & Bella, ut prius, & caetera quae sunt societatium in genere & in specie. Quod Dominus dixerit, quod ultimis temporibus erunt Bella, ac tunc insurret Gens contra gentem, & Regnum contra regnum, & erunt Fames, Pestes, & Terrae motus singulis locis, Matth: xxiv: 6, 7, non significat talia in Naturali mundo, sed correspondentia in Spirituali; Verbum enim in Prophetis non agit de Regnis in terra, nec de Gentibus ibi, ita nec de Bellis eorum, & quoque non de fame, peste, & terrae motibus ibi, sed de talibus quae eis correspondent in Spirituali mundo, quae qualia sunt, explicatum est in Arcanis Coelestibus, ex quibus Collecta videantur sub linea (7). Quod

EX ARCANIS COELESTIBUS. (7) Quod Bella in Verbo significant pugnas spirituales, n: 1659. 1664. 8295. 10455. Quod inde omnia Arma belli aliquid pugnae spiritualis significant, sicut arcus, gladius, clypeus, n: 1788. 2686. Quod Regna significant Ecclesias quoad vera & quoad falsa, n: 1672. 2547. Quod Gentes significant illos ibi qui in bonis & qui in malis, n: 1059. 1159. 1205. 1258. 1260. 1416. 1849. 4574. 6005. 6306. 7830. 8054. 8317. 9320. 9327. Quod Fames significet defectum cognitionum boni & veri, n: 1460. 3364. 5277. 5279. 5281. 5300. 5360. 5376. 5893. Quod etiam desolationem Ecclesiae, n: 5279. 5415. 5576. 6110. 6144. 7102. Quod Pests significet vastationem & consummationem boni & veri, n: 7102. 7505. 7507. 7511. Quod Terrae motus significant mutationes status Ecclesiae, n: 3355.

Quod autem statum Ecclesiae attinet, ille est qui non erit similis posthac, similis quidem quoad externam apparentiam, sed dissimilis quoad internam; quoad externam apparentiam erunt Ecclesiae diversae ut prius, doctrinae earum docebuntur ut prius, similiter religiosa apud Gentes; sed homo Ecclesiae erit posthac in liberiori statu cogitandi de rebus fidei, ita de spiritualibus quae sunt Coeli, quia Liberum spirituale restitutum est; omnia enim nunc in ordinem redacta sunt in coelis & in Infernis, & inde influit omnis cogitatio de Divinis & contra Divina, cum Divinis e Coelis, & contra Divina ex Infernis: sed hanc statum mutationem homo nec in se animadvertet, quoniam non reflectit super id, nec scit aliquid de Libero spirituali, nec de Influxu: verumtamen in Coelo id percipitur, & quoque ab ipso homine post mortem ejus. Quia homini Liberum spirituale restitutum est, ideo Sensus spiritualis Verbi nunc detectus est, ac per id Divina vera interiora revelata sunt; illa enim homo in priori statu non intelleturus esset, & qui intelleturus, is prophanaturus. Quod homini liberum sit per aequilibrium inter Coelum & Infernum, & quod homo non nisi quam in libero reformari possit, videatur in Opere de Coelo & Inferno, n: 597 ad finem.

74. Loquutus sum cum Angelis varia de statu Ecclesiae posthac, qui dixerunt quod ventura non sciant, quia ventura scire est solius Domini, sed quod sciant, quod id servum & captivum, in quo fuit homo Ecclesiae antehac, sublatum sit, & quod nunc ex Libero restituto melius percipere possit vera interiora, si vult percipere, & sic interior fieri, si vult fieri; sed quod usque exilem spem habeant de hominibus Ecclesiae Christianae, aut multam de aliqua Gente ab orbe Christiano diffusa & ab infestatoribus inde remota, quae talis est, ut lucem spirituales possit recipere, ac coelestis spiritualis homo fieri; & dixerunt, quod hodie revelentur apud illam Gentem Divina Vera interiora, & quoque recipiantur spirituali fide, hoc est, via & corde, & quod Dominum adorent.

E R R A T A Typographica.

Pag. 7. l. 8, *præstat*, lege *præstet*. P. 21. l. 23, *separantur*, lege *separantur*. P. 28.
l. 34, *faciat*, lege *faciant*. P. 33. l. 2, *Babylonia*, lege *Babylonia*. P. 34. l. 2, *quia*,
lege *qui a*. P. 34. l. 42, *es hircis*, lege *ab hircis*. P. 46. l. 23, *repugnatae*, lege *re-*
purgatae.

